PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAREC - APRIL 2014

Misli Thoughts

LETO - YEAR 63
ŠTEVILKA - NUMBER 2

http://www.glasslovenije.com.au

VSEBINA

Klic veselja naj osreči ____ 3
Z odpuščanjem se srce prenovi ____ 4
Sodba za vsa obdobja ____ 4
Deveta obletnica smrti papeža Janeza Pavla II. ____ 5
Pristopiti - sodelovati ____ 5
Marija Pomagaj, vodi naš mali svet! ____ 6
Marija, žena za naš čas ____ 7
Še nekaj o Lurdu ____ 8
Spomenik v Grahovem ____ 9
Digitalizacija starih knjig iz Slovenije ____ 10
Odprtje konzulata RS v Melbournu in konzularne ure ____ 11
Izpod Triglava ____ 12
Slovenski misijon Adelaide ____ 15
Ivan Burnik Legiša, Ocvirki ____ 16
Življenje v SD Sydney ____ 17
Iz Kluba Triglav - Mounties Group ____ 20
Vaši darovi ____ 23
14. slovenski festival ____ 24
Čebelarski festival v Klubu Jadran ____ 24
Fotografije ____ 25, 26, 27
Jože Ramuta, Pot v neznano ____ 28
Avstralski Slovenci - Kje smo? ____ 29
Asimilacija ____ 30
Potepanje po poteh mladosti in drugih krajih ____ 31
Iz Kraljičine dežele - QLD ____ 34
Bocce Centre Planinka ____ 35
Ali morda poznate? ____ 35
Slovenski misijon Sydney ____ 36
Slovenski misijon Melbourne ____ 40
Slovar Portos za slovenski jezik ____ 45
Vabila ____ 46
Oglasi ____ 49
Sporočila fotografij ____ 50
Trgatev v SD St. Albans ____ 51

Klic veselja naj osreči po vsem svetu vse ljudi.

Aleluja, pojmo vsi, Kristus vstal je in živi!

Ponovno bomo doživeli, po Božji dobroti seveda, še ene velikonočne praznike. Kar precej naših rojakov je od zadnje velike noči že doživelo tudi svojo osebno veliko noč – osebno srečanje z Vstalim Gospodom. Ko sem v postnem času razmišljal Jezusovo trpljenje in svojo lastno minljivost, se mi dozdevajo vse te naše vsakdanje skrbi, delo, napori, prepiri in radosti tako, kot poje psalmist v Stari zavezi: kot prašek v vetru. Toda v zvesti hoji za Vstalim Gospodom dobiva vsa naša dobrota božanski odsev.

Vsem želim, da bi kljub preizkušnjam, ki jih doživljamo osebno, kot skupnost, kot narod in končno kot ena sama svetovna družina človeštva, zmogli premagovati križe in preizkušnje vélikih petkov ter ohranjati upanje na zarjo velikonočnega jutra, ko nas pozdravi vstali Gospod: Mir s Teboj! In če je velikonočno jutro še ‚prezgodaj' za nas, Bog daj, da bi nam naš Emavs dal milost spoznanja, odprtih oči in srca, da bi lahko dejali: Ostani z nami, Gospod, kajti mrači se in dan se je že nagnil!

Vsem voščimo blagoslovljene velikonočne praznike. V njih slavimo zmago Kristusa nad grehom in smrtjo. Z Njim in po Njem prehajamo lahko tudi mi iz smrti v življenje. Vsak dan po malo. Vsak dan znova.

Bog živi, aleluja, aleluja!

p. Ciril, p. Valerijan,
p. Darko, p. David, Marija Anžič

Papež Frančišek med spokornim bogoslužjem: *Z odpuščanjem se srce prenovi in pomladi*

VATIKAN (sobota, 29. marec 2014, RV) *»Spreobrniti se ni vprašanje enega trenutka ali enega obdobja v letu, temveč je prizadevnost, ki traja vse življenje.«* Tako je povedal papež Frančišek med spokornim bogoslužjem, ki ga je včeraj zvečer vodil v baziliki sv. Petra. *»Kdo med nami si upa reči, da ni grešnik? Nihče. Vsi smo grešniki,«* je dejal papež, ki je med bogoslužjem spovedal nekaj vernikov, pred tem pa tudi sam pristopil k spovedi. V homiliji je izpostavil dva bistvena elementa krščanskega življenja: *»obleči novega človeka«* in *»ostati v ljubezni«*.

Obleči novega človeka

Novi človek se rodi po krstu, kjer prejme življenje samega Boga. To novo življenje nam omogoča, da gledamo na stvarnost z drugačnimi očmi. Po Frančiškovih besedah smo poklicani, da zapustimo obnašanja greha in usmerimo pogled k bistvenemu. Človek je namreč vreden več kot tisto, kar ima. In ravno to je razlika med življenjem, ki ga je popačil greh, in življenjem, ki je razsvetljeno z milostjo: *»Iz srca človeka, prenovljenega po Bogu, prihajajo dobro obnašanje: vedno govoriti resnico in se izogibati vsaki laži; ne krasti, ampak to, kar imamo, deliti z drugimi, predvsem s tistimi v stiski; ne popuščati jezi, zameri in maščevanju, ampak biti prizanesljivi, velikodušni in pripravljeni odpuščati; ne popuščati obrekovanju, ki uničuje dober sloves osebe, ampak na vsakega gledati bolj s pozitivne strani.«* To pomeni obleči novega človeka, osvojiti nove drže.

Ostati v ljubezni

Drugi pomembni element krščanskega življenja je to, da ostanemo v ljubezni. Ljubezen Jezusa Kristusa traja večno in se ne bo nikoli nehala, ker je življenje samega Boga. *»Ta ljubezen,«* je pojasnil papež, *»premaga greh in daje moč, da ponovno vstanemo in začnemo znova, kajti z odpuščanjem se srce prenovi in pomladi.«* Naš Oče se namreč nikoli ne utrudi v ljubezni in njegove oči nikoli ne postanejo težke, ko zre na cesto, da bi zagledal, če se sin, ki je odšel in se izgubil, vrača domov. Naš Oče nas vedno čaka. Ne samo, da pušča vrata odprta, ampak nas čaka. *»Bog ni samo izvir ljubezni, ampak nas po Jezusu Kristusu kliče, da posnemamo njegov način ljubezni: 'Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!' V kakšni meri kristjani živijo to ljubezen, v takšni postanejo v svetu verodostojni Kristusovi učenci. Ljubezen ne prenese, da bi ostala zaprta vase. Po svoji lastni naravi je odprta, širi se in je rodovitna, vedno rojeva novo ljubezen,«* je dejal papež Frančišek.

Pobuda *24 ur za Gospoda*

Spokorno bogoslužje v vatikanski baziliki je potekalo v okviru pobude *24 ur za Gospoda*, ki so se ji pridružile tudi številne škofije po svetu. Dogodek je organiziral Papeški svet za pospeševanje nove evangelizacije. V starem središču Rima so včeraj zvečer in tudi čez noč ostale odprte tri cerkve, kjer je potekalo evharistično čaščenje, duhovniki pa so bili ves čas na razpolago za spoved in pogovor.

Besedilo je s spletne strani Radia Vatikan.

Sodba za vsa obdobja

Perzijski kralj je želel opozoriti svoje štiri sinove, da ne bi prehitro sodili. Kakor je ukazal, je najstarejši sin pozimi odpotoval, da bi si v dolini ogledal mangovo drevo. Ko je prišla pomlad, je v dolino poslal drugega sina. Ko je nastopilo poletje, je velel na pot tretjemu sinu. Ko se je jeseni četrti sin vrnil, jim je rekel, naj opišejo drevo.

Prvi je dejal, da je drevo podobno staremu štoru. Drugi ni soglašal z njim, ampak je drevo opisal v bujnem brstenju. Tretji pa je vedel povedati, da so njegovi cvetovi podobni vrtnicam. Četrti je trdil, da se vsi trije motijo: drevo, ki ga je videl, je bilo polno sadežev – sočnih, lepih, podobnih hruškam.

»Že dobro, že dobro! Vsi imate prav,« je dejal kralj. Ko je videl njihove vprašujoče poglede, je nadaljeval z razlago. »Poglejte, vsakdo izmed vas je videl drevo v različnih letnih časih in vsi ste pravilno opisali, kar ste videli. Hotel sem, da se iz tega naučite,« je nadaljeval oče, »da se vzdržite sodb, dokler niste drevesa videli v vseh letnih časih.«

Sporočilo zgodbe lahko čudovito nanesemo na naše življenje. Vzdržimo se sodbe, dokler nismo spoznali vseh okoliščin.

Božo Rustja, Zgodbe za srečo v družini

Deveta obletnica smrti papeža Janeza Pavla II.

2. aprila 2014 je minilo devet let od smrti papeža Janeza Pavla II. Ta obletnica letos poteka predvsem v znamenju njegove skorajšnje kanonizacije. Karol Woytila je v 85. letu starosti umrl 2. aprila 2005. Za papeža je bil izvoljen 16. oktobra 1978 in je tako postal 264. papež oziroma 263. naslednik apostola Petra v zgodovini Katoliške Cerkve. Slovenijo je obiskal dvakrat: prvič od 17. do 19. maja 1996, ko je obiskal vse tri takratne škofije in se je z verniki srečal v Stožicah v Ljubljani, Postojni in Mariboru – najprej pa obiskal Brezje; drugič pa 19. septembra 1999, ko je v Mariboru za blaženega razglasil škofa Antona Martina Slomška.

“Pustite me, da odidem v Očetovo hišo.” Te zadnje besede je papež Janez Pavel II. s šibkim glasom izgovoril v poljskem jeziku. 2. aprila 2005, ob 21. uri in 37 minut, je zaspal v Gospodu. Medtem ko se je Janezu Pavlu II. bližala zadnja ura, se je na trg sv. Petra začela zgrinjati množica vernikov, med katerimi je bilo na deset tisoče mladih. Papež naj bi ob tem izrekel naslednji stavek: »Iskal sem vas. Sedaj pa ste vi prišli k meni in za to se vam zahvaljujem«. S tem je verjetno mislil na vse mlade, ki jih je srečal na svojih neštetih apostolskih obiskih po svetu, kjer jih je iskal za Kristusa. Vatikanski dnevnik L'Osservatore Romano je takrat to množično prisotnost mladih na trgu sv. Petra, kjer se je zbralo približno 70 tisoč ljudi, označil za neke vrste nepredvideno predhodnico svetovnega dneva mladih ter kot ganljivo pričevanje molitve in naklonjenosti generacije, ki je imela papeža pravzaprav za svojega.

Pogreb je sledil 8. aprila, na njem pa so se že pojavili napisi Santo subito – svetnik takoj. Benedikt XVI. je prisluhnil temu sluhu svetosti in predčasno dovolil začetek postopka za beatifikacijo, ki je bila 1. maja 2011. Po drugem priznanem čudežu – gre za gospo s Kostarike, Floribeth Mora, bo Janez Pavel II. za svetnika razglašen 27. aprila skupaj s papežem Janezom XXIII.

Pričevanje Floribet Mora

Zgodba njenega ozdravljenja se je začela aprila 2011, ko so ji odkrili hudo možgansko anevrizmo oziroma počeno žilo v možganih, in ji napovedali le še mesec dni življenja. "Strašno je bilo videti, kako trpijo moji otroci in domači, pa tudi jaz sem trpela, ker jih ne bom obiskala," je med enim od pričevanj povedala Diazova in dodala: "Čeprav sem vedno imela vero v Boga, se je moja človeška plat bala smrti." Vera jo je vodila, da se je oklenila Janeza Pavla II., ki mu je rekla 'moj svetnik'. "Gospodu si tako blizu, reci mu, naj me ne pusti umreti," je prosila pokojnega papeža.

Njena molitev je bila uslišana 2. maja 2011, dan po njegovi razglasitvi za blaženega. Diazova je lahko spremljala obred po televiziji. "Naslednji dan je bil najbolj čudovit dan v mojem življenju, ko sem v sobi zaslišala glas, ki mi je dejal: 'Vstani, ne boj se'." Glas je prihajal z naslovnice revije, na kateri je bil Janez Pavel II. Potem se je začelo njeno okrevanje.

Ko so ji zdravniki potrdili, da je ozdravela, se je odločila, da bo to povedala in svoje pričevanje zapisala. Čez nekaj tednov se je povezala z Vatikanom in se odločila za nadaljnje preiskave v Kostariki in Rimu, da so preučili njeno čudežno ozdravitev. Diazova pravi, da je pričevanje o tem v njenem življenju postalo prednostna naloga številka ena. V Kostariki obiskuje bolne, govori po župnijah in gre povsod, kamor jo povabijo, da pove svojo zgodbo. "Zdaj je vse, kar delam, v Božjo slavo," je dejala. "Sem orodje, ki ga je Gospod uporabil, da opravi svoje delo, vendar se mi ne bi zgodilo nič od tega, kar se je, ko ne bi moja družina imela vere. Imeti moramo veliko vere, saj življenje brez Boga sploh ni življenje," je še dejala Floribeth Mora Diaz.

Pristopiti - sodelovati

Nekdo je prišel k župniku in mu dejal, da bi se rad vključil v župnijo. Toda pripomnil je, da ne misli vsako nedeljo hoditi k maši, brati Sveto pismo, sodelovati v cerkvi kot kot pevec ali bralec, se vključiti v župnijsko karitas in pomagati bolnim in ostarelim. Prav tako se ne more obvezati, da bo svoje otroke redno pošiljal k verouku. Župnik mu je dejal, da je sicer vesel njegove odločitve, da se želi vključiti v župnijo, a je dodal, da je župnija, v katero se on želi vključiti, na drugem koncu mesta.

Ko je mož prišel na naslov, ki mu ga je župnik dal, se je znašel pred zapuščeno cerkvijo in pred praznim župniščem ter razpadajočimi veroučnimi prostori.

Božo Rustja, Zgodbe za srečo v družini

Marija Pomagaj, vodi naš mali svet!

p. dr. Robert Bahčič OFM, Brezje

»Marija, pomagaj, da bi bili vsi še dolgo srečni na svetu, da bi živeli v miru in ljubezni, da bi ne poznali gorja in nesreč. Poleg tega pa, naj bi bil delček sreče namenjen vsakomur malo in naj ne bi bilo prevelikih razlik med ljudmi.«

Tako je 18. avgusta 1980 nekdo zapisal v romarsko knjigo pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Gre za eno od številnih prošenj, ki se že dobri dve stoletji dvigajo k Materi Mariji iz tega majhnega slovenskega kraja na Gorenjskem. Letos namreč mineva 200 let, odkar je Leopold Layer naslikal milostno podobo Marije Pomagaj. Še isto leto, torej leta 1814, je slika bila postavljena na oltar majhne stranske kapele, ki so jo samo zanjo dozidali k brezjanski cerkvi. Tam se je ohranila vse do danes. Edinstven primer na svetu je, da ima marijansko narodno svetišče milostno podobo v stranski kapeli in ne na glavnem oltarju. Tako je Marija še bolj blizu ljudem. K temu prispeva tudi to, da romarji lahko po kolenih gredo okrog njene podobe in oltarja, kar je prav tako posebnost brezjanske bazilike.

Podoba Marije Pomagaj je bistveno zaznamovala identiteto slovenskih katoličanov in tudi Slovencev – dovolj je, da pogledamo k slovenskim izseljencem in zdomcem. To nam potrjujejo tudi zapisi prošenj, molitev in zahval, ki so jih verniki, romarji ali pa morda le mimoidoči obiskovalci pustili v romarskih knjigah. Najstarejše so iz leta 1957. Seveda ne smemo pozabiti na prvo čudežno ozdravljenje, do katerega je na priprošnjo Marije Pomagaj na Brezjah prišlo leta 1863. Skozi 200 let so ljudje pri Mariji Pomagaj izprosili veliko milosti in čudežev. O številnih se verjetno ni nikoli govorilo in so ostali hvaležno skriti v srcu uslišanega vernika. Veliko nam o njih govorijo tudi votivi v cerkvi na Brezjah. Vsa ta pričevanja so pomemben del dediščine Cerkve na Slovenskem. Zato še vedno, posebej ob letošnji 200-letnici, vernike in ljudi dobre volje vabimo, da nam zaupajo svoja pričevanja. Vse prejete milosti in uslišane prošnje so znamenja, da je Bog človeku blizu, da se sklanja v naš vsakdan in nas ljubeče spremlja skozi življenje. Govorijo nam o moči molitve in vere ter o Materi Božji, ki sprejema naše prošnje in jih posreduje Sinu.

Vsak zapis v romarskih knjigah je globoko pričevanje o vsakdanjem življenju človeka, njegovi veri, njegovem odnosu do Marije, do onstranstva, do družinskega življenja in tudi do celotne družbe. Pred nami se odpre svet želja in hrepenenj, težav in globokih bolečin, iskanja in negotovosti, kesanja in prošenj za odpuščanje grehov, a veliko je tudi veselja in sreče, iskrene hvaležnosti za dobro in lepo življenje. Pri Mariji Pomagaj vidimo, kaj se skriva v globini slovenskega človeka: želje po srečnem družinskem in zakonskem življenju, zdravje zase in za bližnje, uspeh v šoli za otroke in vnuke, najti pravo pot v življenju, medsebojno razumevanje, služba. Gre za osnovne potrebe, ki jih potrebuje vsak človek, da bi lahko dostojno in srečno živel. Skozi vse to pa vidimo temeljno naravnanost človeškega bivanja: usmerjenost k presežnemu, k Bogu, ki je vir in smisel človeškega življenja. Izraz tega je tudi molitev vernikov, ki na kolenih obhodijo Marijin oltar. Ta način molitve nam razkriva veliko ponižnost slovenskega kristjana, njegovo globoko zaupanje in trdno vero, da je po Marijini priprošnji pri Bogu mogoče vse doseči. Razkriva nam veliko hrepenenje človeka, da bi presegel težave in z Božjo pomočjo izboljšal svoje osebno, družinsko in narodno življenje.

Današnja zahodna kultura tudi Slovencem ponuja številne možnosti za boljše, lepše in lažje življenje. Priznajmo sebi in drugim, da nam ponudbe in odgovori današnjega sveta niso dovolj in ne pomirijo tistih najglobljih hrepenenj, ki jih v sebi nosi vsak izmed nas. Človekovo srce in duša potrebujeta in iščeta nekaj več, kar jima družba ne more dati v celoti. In ravno to človek lahko najde pri Mariji Pomagaj: polnost življenja. Mar ni to tisto, po čemer hrepeni?

K Mariji ljudje ne prihajajo samo z osebnimi prošnjami, čeprav je teh največ, ampak tudi prosijo za slovenski narod in ves svet. Ob branju romarskih knjig začutimo, da slovenski kristjan ni sebičen: njegovo srce je široko, misli tudi na druge in zanje prav tako moli. Vse ljudi prinaša pred Marijo. Zaveda se, da je srečo in ljubezen treba deliti, če ju želi tudi sam biti deležen. Tako na primer najdemo prošnje za »mir na svetu in med sosedi«, »prekinitev sovraštva«, »da ne bi bilo prevelikih razlik med ljudmi«, »da bi bili vsi še dolgo srečni na svetu, da bi živeli v miru in ljubezni, da bi ne poznali gorja in nesreč«. Nekdo je leta 1963 Marijo prosil celo »za družino Kennedy ob izgubi John F. Kennedyja, predsednika ZDA«.

Pri Mariji Pomagaj na Brezjah lahko najdemo tudi konkretne odgovore na določene težnje današnje sekularizirane družbe. Medtem ko nam na primer slednja ponuja splav in evtanazijo, pa Marija Pomagaj ostaja zaščitnica življenja. Zgled vere in zaupanja v Boga nam je lahko mama, ki v naročju prinaša bolnega otroka in gre z njim po kolenih okoli Marijinega oltarja; nebeški Materi vztrajno izroča prošnjo za otrokovo zdravje ter pomoč v preizkušnji in stiski. To je pričevanje za življenje in borba zanj.

Ne mislimo, da slovenski kristjan prihaja k Mariji Pomagaj samo zato, da bi dosegel uresničitev svojih želja in rešil svoje težave. To je le en del vsakdanje hoje po poti krščanskega življenja. Veliko ljudi se vedno znova vrača k Mariji zato, ker v njej najde zgled popolnega zaupanja in ljubezni do Boga ter spodbudo na lastni poti svetosti. K Mariji Pomagaj prihajamo, da bi jo počastili, saj je naša Mati, ki nam kaže najvarnejšo pot k Bogu Očetu. Kot je nekdo zapisal v romarsko knjigo: »Presveta Devica Marija, prosimo Te, varuj in vodi nas; vodi naš mali svet, naš lepi slovenski kraj varuj, da Te bomo lahko na njem še slavili. Vodi in varuj tudi druge narode, da bodo ljudje razumno delali za pravičnost in mir, ki smo ga vsi potrebni. Ljuba Mati Marija Devica, bodi Ti naša kraljica miru« (11. oktober 1988).

MARIJA, ŽENA ZA NAŠ ČAS
Šmarnice v letu 2014

V letošnjih šmarnicah želimo vernikom ob vzklikih Lavretanskih litanij približati Marijin lik, s tem pa zbuditi novo navdušenje nad pobožnostjo, ki je bila sicer v slovenskem narodu skozi stoletja tako zelo priljubljena. Litanije so v svojem bistvu podaljšana vrsta vzklikov k Devici, ki sledijo drug drugemu v enakem ritmu ter ustvarjajo molitveno reko, njeni značilnosti pa sta vztrajna hvalnica in prošnja.

Litanije Matere Božje so se pojavile v 12. stoletju, na njihov nastanek je verjetno vplivala tudi vzhodna marijanska
pesem *Akathistos*. Današnjo obliko so dobile v 16. stoletju. V liturgične knjige Rimskega obrednika sta vključeni dve litanijski obliki: Lavretanske litanije, ki so jim rimski papeži večkrat izražali svoje spoštovanje, in Litanije pri kronanju podobe blažene Device Marije, ki v nekaterih primerih lahko nadomeščajo lavretansko obliko.

Lavretanske litanije Matere Božje nosijo ime po italijanskem romarskem središču Loretto. Potrdil jih je papež Sikst V. leta 1587 in so bile dolga stoletja poleg litanij vseh svetnikov edine uradne litanije katoliškega bogoslužja. V Lorettu so jih gotovo molili že leta 1531. Sedanje besedilo beremo prvikrat v knjižici iz leta 1576, namenjeni loretskim romarjem.

Vzkliki so vzeti iz svetopisemskega jezika in bogate verske tradicije, ki pa sta sodobnemu človeku dokaj tuja. Tuji so izrazi, vsebina pa je še vedno zelo aktualna in nedvomno razodeva, da so litanije nastale po Božjem navdihu. Šmarnice želijo odstreti tančico slabo poznanega jezika in pozabljene tradicije, ki zastira čudoviti lik Marije, uresničene ženske, žene in matere. V razlagah želimo ostati v celoti zvesti Svetemu pismu in tradiciji, brez nasilnega podanašnjanja. V zaupanju, da Sveti Duh tudi danes deluje po nas, v odprtosti Njemu in njegovi materi prinašamo preproste misli pred slovenski narod, ki se je tako rad zatekal k njej po pomoč in nasvet ter prednjo prihajal s hvaležnostjo za vse prejete milosti. Naslovi posameznih dni nosijo imena litanijskih vzklikov, ker želimo, da se v naši zavesti utrdi vrednost vzklikov, ki ne potrebujejo sprememb, potrebni pa so vsebinske razlage in aktualizacije. Kakor so litanije nastale po navdihu v molitvi, tudi njihova razlaga prihaja iz istega vira. Tako vzkliki niso izbrani strogo simetrično. Zaupamo, da prinašajo celoto in čeprav ne predstavljamo vseh, spregovorijo tudi o tistih, ki niso posebej omenjeni.

Naj bodo šmarnice resnično v čast Mariji, nam vsem pa v spodbudo, da jo v njeni čudoviti lepoti posnemamo.

Peter Žakelj CM

ŠE NEKAJ O LURDU

Pregovor, ki pravi: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal, drži! Drži tudi, da tistim, ki si sami ne morejo pomagati, jim pa Bog vseeno pomaga.'

Elizabeta Arrighi, zelo kulturna mlada žena, se je na prelomnici prejšnjega stoletja poročila z doktorjem Feliksom Leseur, ki je bil zdravnik v državni službi v Parizu. Bil je neveren – ne samo ateist, ampak zelo zagrizeni anti klerik. Bil je celo urednik protiverskega časopisa v Parizu. Kot takega ga je poznala vsa Francija.
Elizabeti je obljubil, da se ne bo vmešaval v njeno vero. Toda kmalu se je premislil in šel malo prehitro, ko ji je dal brati knjigo nekega brezbožnega hudobneža. Ker je bila ona bolj pametna in izobražena, jo je to pognalo v duševno krizo. Že takrat je obvladala poleg svojega jezika še rusko, latinsko, angleško, špansko in nemško. Pridobila si je kar lepo knjižnico v svoji hiši. Najraje je prebirala pisanje sv. Avguština, Tomaža Akvinskega in Bonaventure. Z utrjenim znanjem si je pridobila svojo močno versko dediščino.
Kljub tem intelektualnim težavam sta doktor in Elizabeta vzajemno živela v ljubezni drug za drugega. Mož je zahteval, da bi se za ljubezen do njega vrgla bolj v družabno življenje in zabavo. Oktobra 1902 je v svoj dnevnik zapisala: Nikoli ne bom žrtvovala svoje intelektualno delo, da postanem bolj svetovljanska in s tem zapravila preprostost in samoto, samo, da bi zadovoljila Feliksa in ljudi okoli njega. Napisala si je duhovni moto za sebe:
Kar se tiče Boga, trpeti in moliti; kar se tiče bližnjih, da se zanje razdajam in žrtvujem; kar se tiče sebe, da molčim in pozabim na sebe.

V letu 1905 je Elizabeta Leseur zbolela. Obležala je v stalnih bolečinah do leta 1914. Doktor Leseur in njegovi kolegi ji niso mogli olajšati bolečin, ki jih je junaško prenašala. 3. maja 1914, na praznik najdenja svetega Križa, se je Elizabetino trpljenje končalo. Umirajoča je rekla svojemu možu: ‚Feliks, ko bom mrtva, se boš ti spreobrnil in postal duhovnik – dominikanec.' On pa ji je rekel: 'Elizabeta, ti veš za moje prepričanje. Jaz sem se zaklel sovraštvu Bogu in vsemu, kar je krščanskega. V tem sovraštvu bom živel in umrl.' Še enkrat je ponovila svoje besede in umrla.
Ko je premetaval njeno zapuščino, je našel v dnevniku njeno zadnjo oporoko in testament, kjer je razodela svojo prošnjo BOGU VSEMOGOČNEMU, da naj ji da zadosti trpljenja, da bi kupila njegovo dušo. Dodala je še: 'Tisti dan, ko bom umrla, bo cena tvoje duše plačana.'
Večje ljubezni ne more imeti nobena žena, kot ta, ki da življenje za svojega moža.
Doktor Leseur si je mislil, no ja, to je le domišljija ene pobožne ženske. Da bi si žalost potolažil, je šel z avtom na potovanje z brezbožnim kolegom v južno Francijo. Vzel je isto pot, kot prvič na poročnem potovanju. Zaradi sentimentalnosti se je ustavil ob cerkvi, kjer je takrat to cerkev obiskala njegova žena. Ko je sedel mirno v avtu, se mu je zdelo, da sliši ženo, ki mu je rekla: 'Pojdi v Lurd, pojdi v Lurd!' On je bil tam že pred leti in v knjigi zapisal, da je vse to ena sama goljufija... vsaj v svoje zadovoljstvo.
V avgustu 1914 se je začela prva svetovna vojna. Doktor Leseur je bil zadolžen za važne vladne dokumente, ki jih mora pripeljati v Bordeaux. V dolgem hodniku na vlaku je sedel na zaboju dokumentov, pa se mu je zdelo, da je spet slišal isti glas žene: 'Pojdi v Lurd! Pojdi v Lurd!' Napravil je kompromis in šel v Paray-le-Moniel, kjer se je Jezus prikazal sveti Marjeti Alakok in ji pokazal svoje presveto Srce. Vstopil je v cerkev in že tretjič dobil sporočilo: 'Pojdi v Lurd!' Končno je šel v Lurd, še vedno agnostik in poln sovraštva do vsega Božjega. Stal je pred kipom naše lurške Gospe in nenadoma dobil razsvetljeno dušo tako popolno, da ni bilo trenutka za pomislek - kaj pa zdaj? Kako premagati to ali ono težavo? V trenutku je videl vse, kar je do zdaj verjel in počel: Eno samo veliko napako in neumnost! Megla dvoma se je razblinila z močno lučjo RESNICE!
Na povratku v Pariz je bila novica o doktor Laseur-ja spreobrnitvi tako važna, kakor bombardiranje Rheims-a. Takratni papež je bil Benedikt XV. Doktor Leseur je šel v Rim w patrom Jauvier-jem, ki je bil takratni pridigar v Notre Dame v Parizu. V Rimu je doktor Laseur rekel svetemu očetu, da ima namen postati dominikanec. Sveti oče je dejal: 'To ti prepovem! Ostati moraš v svetu in popraviti škodo, ki si jo naredil.' Nato sta se papež in Jauvier nekaj časa sama pogovarjala. Nakar se je papež obrnil k doktor Leseur-ju: 'Svojo odločitev vzamem nazaj. Ni boljšega duhovnega voditelja, kot je oče Jauvier. Naredi, kakor ti bo on svetoval.' To se je zgodilo v letu 1914.
Postni čas 1924: Poznejši škof Fulton Sheen je takrat opravljal duhovne vaje v samostanu dominikancev v Belgiji. Štirikrat na dan po eno uro so imeli duhovno razmišljanje pod vodstvom doktorja Leseurja, ki jim je povedal svojo zgodbo. Se malokdaj zgodi, da ima kdo duhovne vaje pri duhovniku, ki od časa do časa reče: 'Kakor je rekla moja draga žena Elizabeta...'

Prevedel Jože Košorok v Sydneyu leta 2011 iz knjige: Bishop Fulton Sheen, ‚Life is Worth Living'.

MY SONS! NEVER MISS HOLY MASS.
by Sister M. Veronica Murphy
Moji sinovi! Nikoli ne opustite svete maše.

Sledečo resnično povest pripoveduje starejša sestra redovnica, ki jo je slišala od duhovnika Stanislaus-a SS, CC. Pred mnogimi leti je bil v majhnem mestecu v Luxenbourgu kapetan gozdne straže zatopljen v pogovoru z mesarjem v mesariji, ko je vstopila stara ženica in ju prekinila. Mesar jo vpraša, kaj želi. Prišla je prosit za majhen košček mesa, a denarja ni imela. Kapetanu je bilo zabavno poslušati pogovor uboge ženice z mesarjem.
‚Samo malo mesa?' Ja, koliko boš plačala?', jo vpraša mesar.
‚Oprostite, nimam denarja, bom šla k maši za vas.'
Oba, mesar in kapetan sta bila dobra človeka, verna pa ne, zato sta se rogala stari ženici. Mesar ji je rekel: ‚Prav, ti pojdi k maši za mene in kolikor je maša vredna, toliko ti bom dal mesa.' Oba sta se smejala, ko je ženica odšla k maši. Po maši se je vrnila in se približala pultu v mesariji. Mesar ji reče: ‚Prav, bomo videli!'
Vzel je list papirja in zapisal: ‚Bila sem pri maši za vas.' Potem je dal papir na tehtnico, na drugo stran tehtnice pa majhno koščico in nič se ni zgodilo, papir je bil težji. Odstrani koščico in položi majhen košček mesa. Spet nič. Papir je bil še vedno težji. Zdaj sta se začela moža sramovati norčevanja nad ženico, vendar sta nadaljevala z ‚igro.' Zdaj je položil mesar večji kos mesa, vendar papir je vzdržal. Ogorčeni mesar je pregledal vago, toda nič ni bilo narobe z njo.
‚Ja, dobra žena, kaj pa hočeš, ali naj ti dam celo ovčjo bedro?', je vzkliknil mesar. Jezno je položil ovčjo bedro na tehtnico in še vedno je papir vzdržal. Še več je dodal in še vedno je bil papir težji. Močno presenečen mesar se je ob tem spreobrnil in obljubil ženi vsak dan kos mesa. Kapetan, tudi spreobrnjen, je molče zapustil mesnico. Odslej je šel vsak dan k maši. Njegova dva sinova sta postala duhovnika, eden jezuit, drugi pa redovnik Presvetega Srca. Oče Stanislaus je končal to povest sestri redovnici z besedami: ‚Jaz sem redovnik Presvetega Srca Jezusovega in ta kapetan je moj oče.'
Od tega dne je kapetan šel vsak dan k maši in tudi otroke na to navajal. Ko sta pozneje dva sinova postala duhovnika, jima je vedno naročal, naj vsako mašo dobro opravita in nikoli ne zamudita maše po svoji krivdi!

Prevedel Jože Košorok, Sydney, 2014:
The Messenger of Two Hearts

SPOMENIK V GRAHOVEM

Objavljamo pismo oz. dopis društva Nova slovenska zaveza, ki ga je svoji sestrični Julki poslal njen bratranec Ivan Škrlj, član društva.

Spoštovani!
Letos mineva 70 let od napada in uničenja domobranske postojanke v Grahovem, ko so bili požgani cerkev in Krajčeva hiša. V hiši je zgorelo več kot 30 domobrancev, med njimi pesnik France Balantič, in trije civilisti-domačini.
Nova slovenska zaveza že nekaj let načrtuje postavitev spomenika na tem kraju. Pokojni g. Niko Krajc nam je parcelo, kjer je stala hiša, podaril v ta namen. Spomenik bo s ploščami z napisi na kamnitem zidu in plamenu v bronu simbolno predstavljal požgano hišo in tragični dogodek.
Mislimo, da smo ta spomenik dolžni postaviti v trajen spomin na žrtve in enega tistih tako pomembnih in tragičnih dogodkov iz slovenske zgodovine. Po projektu in ponudbah izvajalcev del bo to za nas velik finančni zalogaj, ki ga društvo le iz članarine, dosedanjih darov članov in negotove pomoči države, ni sposobno kriti.
Obračamo se na zato na Vas, dragi, zvesti naši člani, bralci in prijatelji, da nam po svojih močeh pomagate, bodisi s finančnimi prispevki bodisi s pridobivanju darovalcev. Vnaprej hvala!

Anton Drobnič

Podatki za bančno nakazilo:
Prejemnik: NOVA SLOVENSKA ZAVEZA
Naslov: Beethovnova 5, 1000 Ljubljana
Banka: Raiffeisen banka d. d.
Naslov: Zagrebška 76, 2000 Maribor
TRR (IBAN): SI56 2420 0900 4370 346
BIC KODA (SWIFT CODE): KREKSI22
REFERENCA: 1380-2013, namen plačila: Grahovo.

Digitalizacija starih knjig iz Slovenije
Digitization of old books from Slovenia
EOD_eBooks on Demand / NUK /

Spoštovani,
na vas se obračamo iz Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani, kjer delam na Evropskem projektu EOD – e-knjige po naročilu. Projekt (2009-2014), v katerem sodeluje približno 40 nacionalnih, univerzitetnih in raziskovalnih knjižnic iz 12 evropskih držav, je sofinanciran s strani Evropske komisije. Projekt se z letošnjim aprilom končuje, storitev sama pa se bo izvajala naprej.
Storitev EOD omogoča uporabnikom, da iz knjižnic, ki sodelujejo v mreži projekta, le z nekaj kliki miške od doma naročijo digitalizacijo (pdf) starejšega knjižnega gradiva, ki so mu potekle avtorske pravice, po želji pa tudi mehko vezan ponatis omenjenega gradiva, ki ga po pošti prejmejo na dom. Narodna in univerzitetna knjižnica je eden od ustanovnih partnerjev projekta in ponuja v digitalizacijo več kot 120.000 enot gradiva, ki je izšlo med leti 1500 in 1945.
Prosimo vas, da bi to sporočilo posredovali naprej, v tujini živečim Slovencem, ki bodo tako lahko prišli do ogromne količine gradiva, povezanega s Slovenijo in hranjenega v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani. Ali po želji dostopali do gradiva iz drugih knjižnic v mreži.
Hkrati bi vas želeli opozoriti na portal Digitalne knjižnice Slovenije, največjo zbirko digitalnega gradiva Slovenije, kjer so s časovnim zamikom šestih mesecev od naročila objavljene tudi EOD e-knjige.
Nekaj povezav:
http://eod.dlib.si/ (EOD na Nukovi spletni strani)
http://search.books2ebooks.eu/ (skupni iskalnih večine knjižnic v mreži EOD in dostop do že digitaliziranega gradiva v projektu)
books2ebooks.eu (spletna stran projekta)
facebook.com/eod.si (slovenska EOD facebook stran)
facebook.com/eod.ebooks (angleška EOD facebook stran)
Hvala in lep pozdrav iz Ljubljane,

Matija Brumen

Dear friends of Slovenija,
I am working on the EOD-eBooks on Demand project at the National and University Library of Slovenia. I would like to present you the service of the project EOD, which is enabling any remote user to order the digitisation of the copyright-free books by their choice. The users search for the book via local or common EOD catalogue, order, and receive PDF or even the paperback reprint of the original book. The only condition is that the book was published before the year 1945 (different years for some libraries) and that it is copyrights free.

At the moment there are 40 national, university and research libraries from 12 European libraries collaborating in the network of the project (2009-2014), funded by European Commission, under Culture (2007-2013) programme.
National and university library of Slovenia is one of the founding members in the network and offers into digitization around 120.000 books, published between the years 1500 and 1945, from its own collections.
We would be very thankful, if you could forward this message to all those that might use the EOD services and thus be able to access the materials otherwise stored in remote locations in various libraries around Europe.
The service will enable many Slovenian people, living outside Slovenia, to access the valuable electronic versions of the printed historical books and documents.
At the same time we would like to point you to the portal of the Digital library of Slovenia, the biggest collection of digitised materials connected to Slovenia, where we put online our digitised books after the retention period of 6 months and are afterwards accessible to all users of the Digital library.

Some useful links:
http://eod.dlib.si/ (EOD at the website of National and University library)
http://search.books2ebooks.eu/ (common search engine of the most of the EOD network libraries)
books2ebooks.eu (EOD project webpage)
facebook.com/eod.si (Slovenian facebook page of EOD)
facebook.com/eod.ebooks (English facebook page of EOD)
http://www.dlib.si/ (Digital library of Slovenija)

Thank you and best regards from Ljubljana,

Matija Brumen

EOD / Bibliotekarski raziskovalni center
Narodna in univerzitetna knjižnica / National and University Library
Turjaška 1, SI - 1000 Ljubljana, Slovenija
Tel.: + 386 1 2001 119 / Fax.: + 386 1 4257 293

E-knjige po naročilu books2ebooks.eu / facebook.com/eod.si
eBooks on Demand books2ebooks.eu / facebook.com/eod.ebooks
matija.brumen@nuk.uni-lj.si / www.nuk.uni-lj.si

ODPRTJE KONZULATA RS V MELBOURNU IN KONZULARNE URE

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE je bil uradno odprt v petek, 7. marca 2014, na naslovu 6 Lachlan Court, Sunbury VIC 3429. Uradne ure so ob petkih od 5. ure popoldne do 7. ure zvečer. Prej se dogovorite po telefonu. Telefon – mobitel: 0414 488 330 in 0408 332 753.
E-mail: slovenianconsulatvictoria@gmail.com

Čestitke novoimenovanemu častnemu konzulu g. Derryju Maddisonu.

Na lepo slovesnost in dogodek odprtja prvega konzulata RS v Melbournu je pozneje padla senca zaradi udeležbe Nicholasa Omana, poznanega v Sloveniji zaradi trgovanja z orožjem ter v Avstraliji obsojenega pedofila. Kot smo izvedeli iz medijev, je na proteste rojakov iz Avstralije ter poslanskih vprašanj stranke SDS minister za zunanje zadeve RS g. Karl Erjavec odredil izredni nadzor Veleposlaništva RS v Canberri. Ko bomo prejeli sklepe preiskave, kako in zakaj se je ta človek znašel tam, bomo te posredovali tudi našim bralcem. Seveda pa je vsakemu dobro mislečemu človeku jasno, četudi ne vpije na glas, da ta mož zaradi svoje preteklosti ni sodil k temu slovesnemu in pomembnemu dogodku za slovensko skupnost v Viktoriji. Je res vredno obžalovanja in obsodbe, toda to ne sme zatemniti pomembnosti, ki ga je dala država Slovenija svojim rojakom, ko je ustanovila konzulat.

KONZULARNE URE V KEW: Prva svetovalka Veleposlaništva RS v Canberri, mag. Jana Grilc, je prosila, da bi imela v Baragovem domu konzularne ure. Te bodo **v nedeljo, 18. maja 2014, po sveti maši od 11. ure dopoldne do 16.00.** Tisto nedeljo bomo med nami tako prvič pozdravili mag. Jano Grilc z Veleposlaništva RS in novega častnega konzula g. Derryja Maddisona. ***p. Ciril***

Z Veleposlaništva RS v Canberri smo prejeli

Vabim vas k sodelovanju pri projektu » Vse najboljše, Slovenija!«
25. 6. Slovenija praznuje Dan državnosti. Zavedati se moramo, da so te besede za nekatere otroke še nepoznane, zato sem jaz to praznovanje imenovala »Vse najboljše, Slovenija!«.
Iz Slovenije bomo poslali drobna darila in sicer v države, katere se bodo prijavile za ta projekt iz teh držav pa nam bodo poslali svoja darila (kakršna bodo oni izbrali/izdelali). Na dan, ki bo določen za praznovanje praznika, bi priredili praznovanje, na katerem se bodo omenjena darila razstavila v Goriški knjižnici Franceta Bevka. Darila, ki jih bojo ustvarili otroci v Sloveniji, pa bi jih uporabili na praznovanju v posameznih državah udeleženkah (v šoli, na ambasadi … kjer se pač slovenski otroci v tujini družijo). Projekt ima posebno sporočilno vrednost, saj bo pomagal ohranjati stik z domovino. Hkrati pa bo spodbujal otroško izražanje v barvnih kombinacijah, ustvarjalnost in domišljijo ter krepil podobo o naši državi. Predlagam, da vsi pripravimo list formata A5, na katerem bo na eni strani slovenska zastava, na drugi pa bo vsak otrok narisal samega sebe in se zraven podpisal. Te risbe bomo izobesili na praznovanju kot dekorativni element. Poleg tega bodo imele slike še simbolično sporočilo, saj bo oseba na sliki prisotna na našem praznovanju. Tako bomo čeprav zelo daleč na nek način ob tej priliki “skupaj“ praznovali. Slovenci v Londonu bodo na primer praznovali skupaj s Slovenci na Finskem in tako naprej.
Vem, da je Dan državnosti še daleč, zato bi vas samo prosila, da mi sporočite ali ste zainteresirani. (Ni potrebno nič plačat, samo svojo poštno pošiljko.) Z veseljem se bom odzvala na vaša vprašanja.
Lep pozdrav, ***Nina Nemec***

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

MUČENEC DANIEL HALAS.

V murskosoboški stolnici je bila 19. februarja slovesnost ob sklepu škofijskega postopka za beatifikacijo božjega služabnika Danijela Halasa. Pred tem se je na sklepni seji sestal odbor, ki je vodil zadevo, predstavil poročilo, podpisal dokumente škofijskega postopka in jih zložil v lesen zaboj. Sledila je slovesnost v stolnici, pri kateri se je zbrala množica vernikov, saj je bil duhovnik Halas doma iz Črenšovcev, ki je umrl nasilne smrti nekaj tednov pred koncem vojne, eden izmed njih. Aktivisti so ga 16. marca 1945 prijeli v bližini Hotize, ga med pretepanjem odvlekli do Mure, tam ustrelili v glavo in truplo vrgli v reko. Zbrani so pri molitveni uri prosili za uspešno nadaljevanje postopka pred Kongregacijo za zadeve svetnikov v Vatikanu in papeževo potrditev mučeništva Daniela Halasa. Nato je bila sveta maša, ki jo je daroval škof Peter Šumpf. Z njim so somaševali škof Jožef Smej in približno štirideset duhovnikov. Škof Štumpf je v nagovoru po evangeliju zbrane povabil, naj po zgledu božjega služabnika Halasa izpolnjujejo poslanstvo, ki ga je živel. “Vsak od nas živi v okolju, v katerem lahko ustvarja zmedo, razdor, nemir, lahko pa, in k temu je vsak kristjan poklican, z veliko zavzetostjo dela za sožitje, za mir, za spravo. Božji služabnik nam je v tem dragocen vzor.” Škof je povabil tudi k molitvi, da bi v Halasu čim prej imeli priprošnjika pri Bogu. Gradivo za njegovo beatifikacijo so začeli zbirati pred več kot desetletjem. Zbrano dokumentacijo je škof Štumpf pred koncem slovesnosti zapečatil in tako pripravil za pot v Vatikan. Kongregaciji za zadeve svetnikov so jo izročili v začetku aprila.

BRAZILSKA MARIJAV STIČNI.

V baziliki Žalostne Matere Božje v Stični so prvo nedeljo v marcu sprejeli kip Naše Gospe iz Aparecide, zavetnice Brazilije. Na prošnjo brazilskega veleposlanika v Sloveniji Gilberta de Moura ga je prinesel tamkajšnji nadškof, kardinal Raymondo Assis. Kipec temnopolte Marije, ogrnjen s plaščem, predstavlja Brazilcem to, kar nam Marija Pomagaj z Brezij. Gre za darilo Cerkvi na Slovenskem v zahvalo za sodelovanje med narodoma in kot prošnja, da bi bile vezi še močnejše. Teh je veliko na gospodarskem in kulturnem področju, pa tudi na duhovnem. V Braziliji trenutno deluje več naših misijonark, lani pa sta prag večnosti prestopila misijonarja, ki sta delovala v tej državi. Salezijanec Ernest Saksida, ki je tam živel od leta 1935, je v Corumbi ustanovil Don Boskovo deško mesto. Cistercijan p. Lojze Ilc pa je v Sao Paolu, kjer je živel pol stoletja, med drugim postavil dve cerkvi. Brazilski veleposlanik je v sodelovanju z nuncijem in našimi škofi pomagal iskati kraj, ki bi sprejel Marijin kip in izbrali so Stično, saj je cistercijanska opatija pomembna za krščanstvo v Sloveniji. Med slovesnostjo, ki jo je vodil kardinal Assis, je milostni kip dobil svojem mesto v preurejeni stranski kapeli sv. Bernarda. Kardinal je nagovor ob tej priložnosti sklenil z besedami: „Naj bodo Slovenci in slovenska Cerkev tudi v varstvu in pod kraljevsko zaščito Naše Gospe brezmadežnega spočetja iz Aparecide.“ V imenu Cerkve na Slovenskem se je za dar zahvalil škof Andrej Glavan. Kot je dejal, verjame in zaupa, da bo Marija tako v Aparecidi, kot pri nas v Stični, mati vseh, še posebej mladih, preprostih in revnih.

V LEDENEM OKLEPU.

Slovenijo je letošnjo zimo prizadela ena najhujših naravnih nesreč v zadnjih desetletjih. Sneg in žled sta se pojavila že konec januarja, poplave pa so nekatera kraška polja prizadele že prej. Ledeni oklep na drevju, stavbah, električnih daljnovodih in drugod je popustil šele po dveh tednih. Ko je zapihal še močan veter, je ponekod oklestil drevje do te mere, da se s tal dvigajo le štrclji. Tudi gladina vode na Planinskem polju, ki je poplavila več deset hiš, je začela upadati šele proti koncu februarja. Podrto drevje je ohromilo cestni in železniški promet. Nekateri kraji, med drugim Jezersko, so bili odrezani od sveta. Krajši čas je bila brez elektrike petina vseh odjemalcev v državi. V nekaterih krajih so dobili elektriko po dveh tednih, ponekod pa bodo ostali na agregatih do poletja. Žledolom je naredil toliko škode, kot prej v petdesetih letih skupaj. Največ škode je nastalo v gozdovih in na gozdnih cestah. Prizadeti so gozdovi med Vrhniko in Postojno, na območju Ljubljane, Kamnika, v Brkinih na Koroškem … Sledi škoda na elektroenergetskih povezavah, saj sta med drugim delno porušila oba visokonapetostna voda, ki povezujeta Ljubljano z Notranjsko in Primorsko. Škodo so utrpela podjetja na Notranjskem, na območju Postojne in Ilirske Bistrice, ki so bila več dni brez elektrke. Dober teden je bil prekinjen tudi tovorni železniški promet med koprskim pristaniščem in Ljubljano. Poškodovana so bile nekatere stavbe, cestne povezave, vodotoki... Po nekaterih ocenah škoda znaša skoraj pol milijarde evrov.

LETO DNI VLADE ALENKE BRATUŠEK.

Sedanja vlada, ki jo vodi Alenka Bratušek, je začela svoj mandat 20. marca 2013. Bratuškova je prepričana, da so v tem času Sloveniji povrnili ugled v mednarodnem okolju. Med uspehe prišteva utrditev bančnega sistema, ki je predpogoj za preoblikovanje gospodarstva in gospodarsko rast. Po njenih besedah je imela vlada toliko dela z reševanjem položaja države, da ni imela časa oblikovati smernic za naprej. Spomnila je, da je vlada začela delovati v zelo težkih časih, a ji je uspel preobrat. V opoziciji niso prepričani v to. V SDS opozarjajo, da je prvo leto vlade zaznamovalo dvigovanje davkov, zadolževanje in odsotnost reformnih ukrepov. Ocenjujejo, da resnega pristopa k reševanju krize ni, le gašenje požarov in pometanje težav pod preprogo. Vlada si po njihovem mnenju kupuje socialni mir tako, da ne rešuje težav v javnem sektorju, za svoj obstanek pa se bori ne glede na to, kakšno ceno bodo za to plačali državljani. Glede na očitke o slabi zapuščini, ki jo je pustila Janševa vlada, pa odgovarjajo, da je ta poleg začetka urejanja javnih financ sedanji ekipi pripravila zakon o Slovenskem državnem holdingu in zakon o slabi banki. Opozarja še, da se privatizacija ne premakne, na slab položaj v gospodarstvu in na sto trideset tisoč brezposelnih.

PADEC DAVKA NA NEPREMIČNINE.

Ustavno sodišče je konec marca razveljavilo zakon o davku na nepremičnine in določilo, da se do drugačne obdavčitve nepremičnin uporabljajo predpisi, ki so veljali doslej. Tako so občine že začele z odmero nadomestil za uporabo stavbnega zemljišča in pristojbin za vzdrževanje gozdnih cest. Vlada, ki je želela z novim davkom zbrati nekaj manj kot dvesto milijonov za kritje proračunske luknje, je s površno pripravo zakona zagrešila vrsto napak. Ustavno sodišče je preučilo zahteve združenja občin, nekaterih posameznih občin, skupine poslancev in državnega sveta. Izpodbijali so dele zakona, ki naj bi med drugim kršili ustavna določila glede zasebne lastnine, enakosti pred zakonom, pravnega varstva ter lokalne samouprave in avtonomije lokalnih skupnosti. Ustavno sodišče je opozorilo, da je davek na nepremičnine v temelju občinski davek, zato bi moral pretežni del denarja pripadati občinam. V neskladju z ustavo je tudi zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin, kakor si ga je zamislila vlada Alenke Bratušek.

ZADOLŽEVANJE SLOVENIJE.

Slovenija se je 1. aprila zadolžila za dve milijardi evrov, skupna letošnja zadolžitev pa znaša že več kot štiri milijarde in pol. Minister Uroš Čufer, ki vodi finance dobro leto dni, je v tem času državo zadolžil za vsoto, ki presega celoletne izdatke proračuna. Čeprav Slovenija ni med najbolj zadolženimi članicami evropske povezave, je zaskrbljujoče to, da je leta 2008 dolg znašal približno 22 odstotkov bruto domačega proizvoda, letos pa naj bi se povečal na 80 odstotkov. Prišli smo tako daleč, da država ni več zmožna odplačevati dolgov iz rednih prihodkov. Zadolževanje je potrebno tudi za to, da bi lahko pokrivali obresti. Te letos znašajo milijardo sto tisoč evrov. Ekonomisti opozarjajo, da mora država uskladiti dohodke in porabo v proračunu ter poskrbeti za nova delovna mesta, saj brez tega ne bo gospodarske rasti, ki prinaša svež denar.

VOLITVE V EVROPSKI PARLAMENT.

V Sloveniji bodo 25. maja potekale volitve v Evropski parlament. S pripravami so najbolj resno začeli v strankah, ki so članice Evropske ljudske stranke. Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka sta se odločili za skupen nastop na volitvah. Nosilec liste bo Lojze Peterle, ki je bil že dvakrat izvoljen za evropskega poslanca. Preostali kandidati iz NSi so Aleš Hojs, Vida Čadonič Špelič in Ljudmila Novak. V imenu SLS pa so na listi Monika Kirbiš Rojs, Nežika Pavlič, Jakob Presečnik in Franc Bogovič. Prve dni aprila je kandidatno listo predstavila tudi Slovenska demokratska stranka, zmagovalka zadnjih volitev v Evropski parlament, prav tako članica Evropske ljudske stranke. Nosilec liste je dosedanji evropski poslanec Milan Zver, sledijo pa mu Romana Tomc, Patricija Šulin, Logar, Damijan Terpin, Carmen Merčnik,Vlasta Krmelj in Andrej Šircelj. SDS ima na listi tudi zamejskega Slovenca, saj je Terpin odvetnik iz Gorice. Preostale stranke še niso oblikovale liste, znani pa so nekateri nosilci oziroma kandidati. Največja vladna stranka PS je želela za nosilca liste sedanjega komisarja Janeza Potočnika, a ta ne namerava kandidirati. Na listi SD bo nosilec verjetno predsednik stranke Igor Lukšič.

UMRL JE FRANC ZAGOŽEN.

V Šmartnem ob Dreti so 26. februarja poslovili od Franca Zagožna, pobudnika Slovenske kmečke zveze, ki je umrl tri dni pred tem. Bil je mož, ki je velik del svojega življenja posvetil zavzemanju za kmeta in njegovo pravico, pa tudi mladi državi Sloveniji. Rodil se je med vojno vasi Volog ob

Dreti. Po osnovni šoli v domačem kraju je končal srednjo kmetijsko šolo v Mariboru. Diplomiral je na ljubljanski biotehniški fakulteti in leta 1969 doktoriral v Göttingenu. Uveljavil se je kot strokovnjak za populacijsko genetiko in predavatelj na biotehniški fakulteti. Bil je pobudnik Zveze slovenske kmečke mladine, ki je bila ustanovljena 29. februarja 1988 v Žalcu in Slovenske kmečke zveze 12. maja 1988 v unionski dvorani v Ljubljani, ki je postala prva slovenska demokratična politična stranka. Na volitvah 8. aprila 1990 je bil na listi Slovenske kmečke zveze izvoljen v republiško skupščino in postal vodja Demosovega poslanskega kluba. Pozneje je bil več mandatov poslanec v državnem zboru in vsa leta tudi v vodstvu SLS. Po združitvi SKD in SLS spomladi 2000 v novo stranko SLS+SKD Slovenska ljudska stranka je bil eno leto njen predsednik. Po letu 2001 se je umaknil iz aktivne politike, a z nasveti in predlogi še naprej podpiral prizadevanja svoje stranke. Odšel je na svojo kmetijo, od katere se pravzaprav nikoli ni ločil. V svojih nastopih je bil neposreden, odkrit in jasen. Tudi zato ga nekateri politični sopotniki in nasprotniki niso z navdušenjem sprejemali. Držal se je načela: »V politiko ne greš zato, da bi imel kaj od tega. Politika naj bi bila služenje; a ne denarja, temveč služenje ljudem.“

REFERENDUM O ARHIVIH.

Državni zbor je konec marca sklenil, da bo 4. maja v Sloveniji potekal referendum o noveli arhivskega zakona. Zahtevo zanj je vložila SDS, ki je zbrala več kot štiriinšestdeset tisoč podpisov. Slednja je predlagala, naj bo referendum skupaj z evropskimi volitvami, vendar je koalicijska večina odločila drugače. Upa namreč, da v primeru samostojnega referenduma zakon ne bo padel, ker udeležba na njem ne bo zadostna. V SDS so opozarjali, da referendum 4. maja postavlja „nemogoče roke“ in omejuje volilno pravico, saj predčasno glasovanje pade na praznik. Poleg tega samostojen referendum pomeni nepotrebno poviševanje stroškov. Ker je koalicija odločila po svoje, so v SDS dali pobudo za presojo ustavnosti. Noveli zakona sicer nasprotujejo, ker ta po njihovem mnenju v primeru udbovskih arhivov izenačuje žrtve in njihove rablje ter na prefinjen način zapira arhive. Pri pripravi novele je res sodelovala stroka; novela prinaša tudi nekatere izboljšave, po drugi strani pa je v postopku sprejemanja postala precej drugačna od tiste, ki jo je predlaga stroka. Tudi arhivisti in zgodovinarji opozarjajo, da gre za vmešavanje politike v stroko in da s prekrivanjem določenih podatkov, kar predvideva novela, dokumenti niso več verodostojni, saj gre za ponaredke.

HIDROELEKTRARNA BREŽICE.

S prihodom pomladi so v Brežicah začeli graditi četrto od petih hidroelektrarn na spodnji Savi. Na obeh bregovih trenutno potekajo pripravljalna dela za preusmeritev rečnega toka in izgradnjo jame, v kateri bodo temelji novega jeza. Sočasno z izgradnjo elektrarne, ki bo predvidoma končana septembra 2017 bodo uredili tudi protipoplavne nasipe. Verigo hidroelektrarn, ki so jo začeli graditi pred dobrim desetletjem, sestavljajo jo HE Boštanj, Arto-Blanca, Krško, Brežice in Mokrice. Slednjo naj bi začeli graditi konec prihodnjega leta.

SOČI - 8 STOPNIČK ZA SLOVENIJO.

Na zimskih olimpijskih igrah, ki so potekale med 7. in 23. februarjem 2014 v ruskem Sočiju so slovenski športniki zbrali osem medalj. Tina Maze je z dvema zlatima postala olimpijska prvakinja v smuku in veleslalomu; po njeni zaslugi se je na prizorišču dvakrat oglasila slovenska himna. Smučarski skakalec Peter Prevc je dobil srebrno odličje na srednji in bronasto na veliki skakalnici. Deskar Žan Košir je bil srebrn v paralelnem slalomu in bronast v paralelnem veleslalomu. Bronasti medalji sta osvojili tekačica Vesna Fabjan v prostem šprintu in biatlonka Teja Gregorin v zasledovanju. Na olimpijskih igrah je prvič nastopila hokejska reprezentanca in končala na odličnem sedmem mestu.

PLANICA V ZNAMENJU PETRA PREVCA.

Zadnjo tekmo svetovnega pokala v smučarskih skokih je tudi tokrat gostila Planica. Ker prenova velikanke še poteka, so skakalci tekmovali na prenovljeni Bloudkovi skakalnici. Tekmo je dobil Peter Prevc, ki je s skokom 142 metrov postavil tudi nov rekord skakalnice. V skupnem seštevku sezone je končal na drugem mestu za Poljakom Kamilom Stochom, v seštevku poletov pa je osvojil veliki kristalni globus, saj je zbral največ točk. Poleg tega je Slovenija sezono v pokalu narodov prvič v zgodovini končala na tretjem mestu za Avstrijo in Poljsko.

Če bomo v vseh ljudeh in povsod okoli sebe videvali dobroto in bomo hvaležni za lepoto, ki je okrog nas, se bo v našem življenju pričela dogajati čudežna sprememba. Tako deluje življenjsko pravilo o tem, da vse, čemur namenimo svojo pozornost in vero, doživljamo tudi sami.

SLOVENIAN MISSION
p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
E-mail naslov: slomission.adelaide@gmail.com
p.david.ofm@gmail.com

V HVALEŽNOSTI BOGU, da smo lahko skupaj, se adelaidska slovenska skupnost vesela zbira v naši cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu. Nimamo priložnosti, da bi se srečevali vsako nedeljo, pa so zato tiste nedelje, ko smo skupaj, toliko lepše. Letošnji postni čas smo pričeli 5. marca 2014, na pepelnično sredo. Mašo v naši cerkvi smo imeli v nedeljo pred tem, za pepelnično sredo pa je p. David pripravil duhovno misel na radiju 5EBI in smo tako v duhu povezani vstopili v ta čas priprave na velikonočne praznike. Nato smo se srečali spet na 4. in 5. postno nedeljo in na prvi petek v aprilu. V začetku sv. maše smo vedno zmolili križev pot in se tako tudi v molitvi pridružili Jezusu na njegovi poti trpljenja. Molitev križevega pota hoče v nas utrditi vero, da se tudi naša življenjska pot, ki jo tudi velikokrat zaznamujejo krivice, padci, srečevanje z dobrimi in hudobnimi, bolečine in končno smrt, ne bo zaključila pri štirinajsti postaji, ko Jezusa položijo v grob, ampak, da se bo na velikonočno jutro nadaljevala z vstajenjem in večnim življenjem v nebeškem Božjem kraljestvu. Ker je prav to najpomembnejša resnica naše vere, jo bomo najslovesneje praznovali v velikonočnih skrivnostih, ko se bomo zbirali k bogoslužju v velikem tednu in na veliko noč.

Ko pridemo v soboto pred nedeljo, ko je tu sv. maša, do cerkve, je običajno precej živo: **Ivanka in Danilo Kresevič ter Angela Dodič** pripravljajo cerkev za nedeljsko bogoslužje naslednji dan. Vendar se takoj opazi, da cerkev tudi v tem času, ko ni bilo maše, ni bila pozabljena in zanemarjena, saj je okolica vedno lepo urejena in okrašena z bujnimi rožami. Za to gre zasluga **Ani Brand**, ki redno ureja vrt, okopava in zaliva rože ter grmičke. Danilo Kresevič kot angel varuh večkrat pogleda na ta naš skupni dom in poskrbi za drobna dela in opravila, kot je pred kratkim tudi pobarval zid na notranji strani pred hišo. Bog lonaj vsem!

V februarju smo na del parkirišča nasuli nov gramoz, saj se je ob deževju tam nabirala voda. **Hvala Danilu Kreseviču JP**, ki je poiskal dobavitelja, se z njim dogovoril in organiziral. Poravnati smo ga pomagali **Ivan Legiša, Mario Jenko, Oto Trošt, Tone Ivančič in p. David**. Če se bo pokazalo, da je dodaten gramoz potreben tudi drugod, bomo akcijo ponovili. Bog Vam povrni!

V nedeljo, 23. februarja po maši, smo imeli po dolgem času spet BBQ. Hvala **Angeli Dodič in Ivanki Kresevič**, ki sta kosilo organizirali, povabili pomočnike in pomočnice in z njihovo pomočjo poskrbeli za hrano in kuhinjo; BBQ sta odlično spekla **Matija Polajžer** in **Branko Kresevič**. Hvala vsem, ki ste prinesli pecivo in dobitke za srečelov, hvala za organizacijo srečelova in za kakršno koli drugo pomoč ob tej priložnosti. Hvala pa seveda vsem, ki ste se kosila udeležili. Bog lonaj!

V nedeljo 30. marca je bilo BBQ kosilo v klubu. Tako se nas je večina, ki smo bili pri maši, po srečanju v dvoranici napotila tja, kjer so nas postregli z odlično domačo hrano. Hvala gospodinjam, ki so jo pripravile in postregle! Proti večeru so postregle še z večerjo. Bog lonaj!

V nedeljo 6. aprila pa smo se spet zbrali h kosilu v

dvoranici. Pripravili sta ga naši gospodinji **Angela Dodič in Ivanka Kresevič s sodelavkami**.
Bog povrni njima, vsem, ki ste sodelovali in pomagali ter vsem, ki ste se kosila udeležili ***(fotografije na levi strani spodaj).***
V slovenski cerkvi Svete Družine na 51 Young Avenue v West Hindmarsh so **redno svete maše vsako zadnjo nedeljo v mesecu, v petek, ki sledi tej nedelji ter naslednjo nedeljo, ki je prva nedelja naslednjega meseca**. V tistem tednu tudi **obiščemo bolne in ostarele**, zato nas obvestite: ali v nedeljo po maši ali kadar koli po telefonu v Melbourne ali na naše mobilne številke, ki so objavljene v Oznanilih. Na te številke nas lahko pokličete tudi za naročilo svetih maš ali za kar koli drugega.

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2014

V naši slovenski cerkvi v Adelaidi so maše tudi za največje praznike. Tako bo bogoslužje tudi v velikem tednu, na velikonočno nedeljo in velikonočni ponedeljek. Spored je naslednji:

VELIKI ČETRTEK, 17. aprila 2014: Sveta maša v spomin zadnje večerje **bo ob 6.00 zvečer**. Po maši bomo Jezusa pospremili »v ječo« in se tam zadržali v molitvi.

VELIKI PETEK, 18. aprila: Obredi v čast Kristusovemu trpljenju **bodo ob 3.00 popoldne**. Po obredih (poslušanje Božje besede in poročila o Jezusovem trpljenju, češčenju križa in obhajilu) bomo Jezusa pospremili do groba. Po obredih bo ob Božjem grobu češčenje.

VELIKA SOBOTA, 19. aprila: Molitev pri Božjem grobu in blagoslov velikonočnih jedi ob 3. uri popoldne. Začetek velikonočne vigilije bo ob 6.00 zvečer. Po vigiliji bo vstajenjska procesija, po procesiji blagoslov velikonočnih jedi.

VELIKONOČNA NEDELJA, 20. aprila 2014: Praznična slovesna sveta maša bo **ob 10.00 dopoldne,** po maši bo blagoslov velikonočnih jedi.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 21. aprila: sveta maša bo ob 10.00 dopoldne.

SVETE MAŠE BODO NADALJE:
nedelja 27. aprila (bela nedelja – praznik Božjega usmiljenja), petek 2. maja (šmarnice), nedelja 4. maja (šmarnice, pete litanije Matere Božje, praznovanje materinskega dneva), nedelja 25. maja, petek 30. maja (sklep šmarnic), nedelja 1. junija, nedelja 29. junija.

V zadnjih dveh mesecih smo se poslovili od dveh naših rojakinj:

MAGDALENA KODELE roj. KLEMŠE je umrla v torek, 11. februarja 2014, v bolnišnici v Gumeracha SA. Rojena je bila 18. maja 1940 v vasi Ustje pri Ajdovščini. Leta 1958 se je v Italiji poročila z Nikolajem Kodele, junija leta 1959 pa sta prišla v Avstralijo. Najprej so dalj časa živeli v Findonu (Adelaida), zadnjih 31 let pa na farmi v Cudlee Creek, severozahodno od Adelaide. Pokojna zapušča moža Nikolaja, sinova Jordana z ženo Yolando (vnukinji Hannah in Madison) ter Branka z ženo Elso (vnukinja Bianca); v Avstraliji zapušča tudi sestro Lidijo Vidic v Melbournu, v Sloveniji pa brata Željka. Dva brata, Slavko in Franc, sta že pokojna: prvi je umrl v Adelaidi, drugi pa v Sloveniji. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 17. februarja 2014, v naši cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu. Pred mašo smo zanjo zmolili rožni venec, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Centennial Park.

TONČKA (ZVONKA) PERTZ roj. LEP je umrla 2. februarja 2014. Rojena je bila 8. junija 1932 pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu staršema Mariji in Rudolfu. V Avstralijo je prišla leta 1960 in se poročila s Francem Pertzem. V Avstraliji pokojna zapušča sestro Zinko Kolman ter brata Hinka in Rudija, v Sloveniji pa sestri Zofko in Marijo. Bratje Franc, Adolf in Vinko so že pokojni. Pokojna je bila doma v Parafield Gardens SA (Adelaide). Slovo je bilo v adventistični cerkvi v Prospect SA, pokopana pa je bila 18. februarja 2014 na pokopališču Enfield Memorial Park v Clearview SA.

p. David Šrumpf

Ivan Burnik Legiša, OCVIRKI

Ob obisku patra Cirila v začetku letošnjega februarja v Adelaidi je g. IVAN BURNIK LEGIŠA patru podaril svojo zadnjo knjižno izdajo pesmi v prozi z naslovom OCVIRKI.
V posvetilu je zapisal:
»Dragemu patru Cirilu skromna pest ocvirkov za dušno hrano, v teh dolgih, izven redno vročih poletnih dneh. Bog požegnaj! – Ivan Burnik Legiša«

Pater Ciril se g. Ivanu zahvaljuje za »dobre ocvirke«, mu čestita za novo delo in deli nekaj Ivanovih ocvirkov tudi z bralci Misli. V velikonočnem času naj bodo še posebej dobrodošli!

»Če ne morem zaspati, mislim na vas, ki z mano živite: - na vas, ki se dolgo poznamo, ki smo si dobri in se radi imamo.

Jutri vas hočem obiskati, vas objeti in ogovoriti.
Čas mi je povedal, da sem preživel tri pokolenja. S časom sem se umiril in sprejel bistvo.
Bil je čas, ko sem odpiral vrata do kraja in kakor sonce na južni poluti sem besede razdajal, tople in čiste.
Danes, ko urejam svoje misli, me teži obdobje, ko sem mutec molčal.

Hlepeč po času, ki ga nikjer več ni, momljajočih vzdihov odlagam tovor v naročje MATERI in z molitvijo nas vseh, dopadljivo uživam šumno odmevanje korakov v procesiji za brezjanskim banderom.

Želja pa taka! Vrh žgančevske gore čepijo ocvirki. Žlica se sveti, usta zacmokajo, slina v grlu me davi. Iz očrnelega žgančnika žganovka pojemajoče izhlapeva. Kaj res nikoli še niste poskusili željo gasiti po žgancih?

Po tradiciji, doma na Krasu, smo za vsake koline cvrli ocvirke. Mama jih je še tople naložila na krožnjiček. Ko sem vse hitro pospravil, sem spet priskakljal in zapel: Mama, cvirkov!
Nazadnje sem z jezikom še povlekel po porcelanu, da se je lepo svetil. Uboga žena, bogve, kako ljubeče mi jih je vsakič nasula.

Prižigam svečo! Z dušo kličem Mater Marijo in sledim njenim sklepnim ukazom, ki mi z angeli pomagajo krojiti usodo.

Slovenija, dežela naših sanj, ti si kraj vseh lepot: gora, gričev, polja in morja; kako te želimo, saj si ti kraj vsega najlepšega. Ko veter ugasne, tvoji zvonovi tako milo donijo.«

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

PREŠERNOV DAN

Praznovanje Prešernovega dneva je v našem društvu že tradicija, saj je Prešeren naš simbol. **Zato naši balinarji vsako leto na ta dan balinajo in tekmujejo za Prešernov pokal.** Poleg balinarjev našega društva se ga udeležujejo tudi iz društva Triglav, društva Planica Wolongong oz. Figtree in iz Slovenskega društva Canberra. Zbralo se je preko štirideset balinarjev. Prvo nagrado so osvojili Edvika Samsa, Emilijan Kukovec in Jože Kariš, drugo Carmela Posega, Albert Vozilo, Mira Smrdelj in Lucija Nadalin, tretjo Marta Tomšič, Božo Bretič in Slavko Prinčič ter četrto Just Ribič, Karlo Samsa in Emil Fabjančič. Vsi zmagovalci so za svoj uspeh prejeli tudi poseben pokal. Slovensko društvo Sydney in naš odbor vsem igralcem čestita za njihove uspehe.

Proslava v počastitev kulturnega praznika se je pričela ob 2. uri popoldne. V programu so nastopile

Zmagovalci tekmovanja za Prešernov pokal.

Danica Petrič, Milka Debevec ter naši mladi dekleti Karina in Rebeka, ki sta pred Prešernov kip položili venec. **Kulturnemu programu je sledila zabava s plesom ob zvokih ansambla Alpski odmevi.** Bil je zelo lep in vesel popoldan Prešernovega dneva, saj se nas zbralo preko 200 članov društva in naših prijateljev. Na koncu se je predsednik Štefan Šernek zahvalil vsem nastopajočim in vsem obiskovalcem, ki so pripomogli, da smo imeli tako lep in prijeten dan.

KRIŽARJENJE PO SYDNEYSKEM ZALIVU

V soboto zvečer, 1. februarja, smo se z glasbeno skupino iz Slovenije, ki je imela naslednji dan v našem društvu koncert, podali na križarjenje po Sydneyjskem zalivu. Kar 50 članov društva se je zbralo ob 6. uri zvečer na društvu, od koder so se z avtobusom odpeljali v Sydney. Lastnik ladje je naš rojak Alen Berkovič, na katerega se večkrat obrnemo za sodelovanje. Večer je bil vesel in prijeten, saj sta bila na ladji večerja in potem ples. Tudi naši gostje iz Slovenije so bili zelo zadovoljni.

KONCERT GLASBENIKOV IZ SLOVENIJE

2. februarja smo imeli v naši dvorani koncert glasbenikov iz Slovenije. **Nastopili so pevka Manca Špik, Hajni Blagne, Klement Košir, Primož Goričnik in voditelj Mitja Zaman** ***(foto na strani 17 zgoraj).*** Koncerta se je udeležilo okrog 250 naših članov in prijateljev. Tako odbor, kot naši gostje so bili zadovoljni. Zaposlene so bile tudi naše kuharice, ki so pripravile kosilo za več kot 150 ljudi. Bogu hvala za lep dan in da se je vse izteklo tako, kot je treba.

PUSTOVANJE

V Slovenskem društvu Sydney nadaljujemo tudi tradicijo pustovanja, ki smo ga pripravili 23. marca. Maškar je bilo sicer manj kot lani, tri najlepše pa so prejele denarne nagrade. Kuharice so pripravile okusno domačo hrano, za zabavo in ples pa je zaigral odličen ansambel »The Masters«. Igrali so slovenske polke in valčke, pa tudi po želji obiskovalcev, da je bil popoldan res vesel in zabaven.

OBISK SLOVENSKEGA DRUŠTVA V CANBERRI

Slovensko društvo Sydney je organiziralo izlet z avtobusom in obisk Slovenskega društva Canberra, kjer smo se udeležili trgatve. Odpotovali smo v soboto, 29. marca, ob 7.30 zjutraj.
To je že naš tretji obisk naših rojakov Slovencev in prijateljev. Vedno nam pripravijo okusno domačo pogostitev in zabavo s plesom. Ob srečevanjih prijateljev in znancev, pogovorih in klepetu dan hitro mine, ko se zadovoljni in veseli vračamo v Sydney.

Obisk iz Slovenije.

PRAZNOVANJE GODOV IN OBLETNIC

Pri Slovenskem društvu Sydney smo počastili tudi naše Jožice in Jožefe in sicer v nedeljo, 16. marca. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje, ob 2. uri popoldne pa se je pričel ples. Vse do 6. ure zvečer nas je zabaval ansambel Alpski odmevi, ki nas vedno znova prepriča, da je eden od najboljših v NSW.
Ko smo jih poklicali na plesišče, je prišlo **9 Jožefov in 2 Jožici.** Med njimi sta bila tudi 1 Avstrijec in 1 Nemec. Vsakemu slavljencu je za god društvo podarilo steklenico rdečega vina, česar so bili zelo veseli. Vseh skupaj Nemcev in Avstrijcev je bilo preko 25. Radi prihajajo v naš klub, saj pravijo, da je to edini kraj, kjer se lahko naplešeš in poveseliš po domače. Ansambel Alpski odmev namreč igra poleg slovenskih tudi avstrijske in nemške koračnice, polke in valčke. Še posebej so navdušenje nad klubom pokazali tisti, ki so bili pri nas prvič. Nekateri bi želeli postati tudi naši člani. Ta dan so nekateri naši rojaki in rojakinje **praznovali rojstne dneve. To so: Jeni Brežnik, Pepca Truden, Helena Gerič, Neva Jan, Avstrijka Rita in Francis iz Coffs Harbour.** Zaželeli in zapeli smo jim: »Kol'kor kapljic, tol'ko let, Bog vam daj na svet živet!« **Marija in Štefan Mesarič pa sta ta dan praznovala obletnico poroke.** Tako kot čestitamo vsem slavljenkam in slavljencem, želi odbor Slovenskega društva Sydney tudi njima še veliko srečnih let skupnega življenja.
V zadnjih časih imamo tudi **več obiskov iz Slovenije.** Na fotografiji je skupaj s patroma, gospo in gospodom Brežnikom, odborom Slovenskega društva Sydney ter kuharicami in kuharji mlada družina, ki se je za stalno preselila v Avstralijo.

NAŠE PRIREDITVE

Zabave in plesi v Slovenskem društvu Sydney:
V nedeljo, 6. aprila 2014, bo od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer igral ansambel The Masters.
V nedeljo, 27. aprila 2014, bo od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer igral ansambel Thirolian Echoes.
V nedeljo, 11. maja 2014, bo od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer igral ansambel Alpski odmevi. Ker je to tudi materinski dan, bomo najprej s kratkim programom počastili naše matere.
V nedeljo, 25. maja 2014, bo med 2. uro popoldan in 6. uro zvečer igral ansambel The Masters.
V nedeljo, 8. junija 2014, bo od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer igral ansambel Thirolian Echoes.

Slovensko društvo Sydney iz Wetherill Parka NSW vošči vsem slovenskim verskim središčem, vsem slovenskim organizacijam ter vsem slovenskim rojakom širom Avstralije vesele velikonočne praznike: Veselo Alelujo!
Na velikonočni ponedeljek pa se srečamo v merrylandski cerkveni dvorani. Bog vas živi!

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

BALINARJI TRIGLAVA:
AUSTRALIA DAY - OBČNI ZBOR
BALINARSKE SEKCIJE, 26.01.2014

Vsako leto se na Dan Avstralije 26. januarja zberejo balinarji Kluba Triglav na velikem tekmovanju za pokal Australia Day. Letošnji zmagovalec tekmovanja je bil Daniel Samsa, mladinec, ki bo zastopal NSW v rednem prvenstvu Australia Junior Open Championship, ki bo od 11. do13. aprila 2014 v Melbournu.

Po končanem tekmovanju je vedno občni zbor balinarske sekcije, z volitvami odbora, ki naj bi vodil organizacijo tekmovanj v naslednjem letu. Letos je bilo v novo izvoljenem odboru nekaj sprememb; imamo novega predsednika balinarske sekcije, medtem, ko so ostali odborniki ostali, kakor so bili v lanskem letu.

Odbor Balinarske sekcije Kluba Triglav za leto 2014: predsednik je Emiljan Kukovec, podpredsednik Tony Ursic, tajnica-manager Martha Magajna, assistant manager Dora Hrvatin, trener / tehnični vodja je Lojze Magajna.

TEKMOVANJE
ZA PREŠERNOV POKAL V SD SYDNEY

Ob proslavi slovenskega kulturnega dne ali Prešernovega dne, kot po domače imenujemo ta praznik, v nedeljo, 2. februarja 2014, smo se zbrali balinarji vseh slovenskih klubov v NSW na baliniščih SD Sydney, da bi se pomerili v tekmovanju za Prešernov pokal. Iz Kluba Triglav se je tekmovanja udeležilo kar 24 balinarjev. Tekmovanje se je pričelo že ob osmi uri zjutraj, kar je bilo precej zgodaj, posebno za tiste balinarje, ki so prispeli iz Wollongonga in Canberre. Zbralo se je lepo število tekmovalcev, kar štirideset vsega skupaj in v klubu so nas lepo postregli s kavo in domačim pecivom, preden smo se lotili resnega tekmovanja. Tekmovanje so vodili Slavko Prinčič (SDS) in Martha Magajna ter Jessica Kukovec (Klub Triglav). Zmagovalci tekmovanja so bili: Prvo mesto: Jože Kariš (SDS), Hedvika Samsa in Emil Kukovec (oba Triglav). Drugo mesto: Carmela Possega, Albert Vozila, Luigi Nadalin (vsi Triglav) in Miro Smrdel (SDS). Tretje mesto: Marta Tomšič in Slavko Prinčič (SDS) in Božo Biletič (Planica Wollongong). Četrto mesto: Karlo Samsa, Justi Ribič in Milan Fabjančič (vsi Klub Triglav).

Ob balinarskih tekmovanjih se ne zbirajo samo športniki, pogosto se na dnevih tekmovanj zbere veliko število navijačev, ki spodbujajo tekmovalce, hkrati pa izkoristijo priložnost za druženje, pogovor, izmenjavo novic in ob koncu tekmovanja se tudi pogosto pridružijo skupni večerji balinarjev.

Prijatelji in obiskovalci na baliniščih pri pogovoru med tekmovanji.

Najboljše moštvo s predsednikom Kluba Mounties Kevinom Inghramom in Petrom Kropejem.

ŠPORT ZDRUŽUJE LJUDI
DAN PRIJATELJSTVA IN DOBRE VOLJE
Nedelja, 16. marca 2014

Za boljše prijateljsko povezovanje in spoznavanje je Balinarska sekcija Kluba Triglav povabila k prijateljskemu družabnemu tekmovanju odbornike treh sorodnih klubov iz skupine Mounties: Odbor matičnega Kluba MOUNTIES iz Mt Pritcharda, odbornike iz Kluba Mekong - Cabramatta in odbornike gostitelja - Kluba Triglav.

Za prijateljsko in informativno tekmovanje smo sestavili šest tekmovalnih trojk - dva od gostov - direktorjev, ki niso imeli pojma o balinanju in k vsaki dvojki po enega od triglavskih balinarjev, ki naj bi novince vodili in jim svetovali pri prvem srečanju s tem priljubljenim slovenskim športom. Kmalu so se tako vživeli v živahno tekmovanje, da jih je bilo kar težko spraviti z balinišč, ko so nas poklicali k BBQ kosilu. Po končanem tekmovanju je predsednik Kluba Triglav Peter Krope podelil zmagovalcem nagrade. Prvo mesto so dobili: Trojka Dora Hrvatin (najboljša balinarka Kluba Triglav), John Dean (podpredsednik in blagajnik Kluba Mounties) in John Rapinette (odbornik Kluba Triglav). Zadnje mesto in “leseno žlico” je dobila trojka: Kevin Ingram (predsednik Kluba Mounties), Silvo Pahor in Emil Fabjančič, (oba odbornika Kluba Triglav). Zelo prijetna mešanica športa in družabnosti je bila vsem zelo všeč in vsi so si bili edini, da bo treba tak zelo

SDS Bocce Prešernov pokal: Balinarji iz SDS, Triglav, Planica Wollongong in Canberra.

Udeleženci tekmovanja.

prijeten dan ponoviti ob prvi priložnosti, ko bodo prezaposleni direktorji klubov našli nekaj skupnega prostega časa.

AVSTRALSKO
MLADINSKO BALINARSKO PRVENSTVO
11., 12. in 13. aprila 2014 v Melbournu

V Casa D'Abruzzo Club v Melbournu bo potekalo Avstralsko mladinsko balinarsko prvenstvo, katerega se bosta udeležila tudi tekmovalca - mladinca iz Kluba Triglav: Daniel Samsa in Andrej Šuber pod vodstvom trenerja Lojzeta Magajna. Tekmovanja se bodo poleg mladincev iz vseh koncev Avstralije udeležili tudi mladinci iz Kitajske.

Trener Lojze Magajna, Tristan Giacometti, Daniel Samsa in Andrew Šuber.

ZABAVE V KLUBU TRIGLAV

KITAJSKO NOVO LETO
3. februar 2014

Bolje je slaviti trikrat, kot nikoli. Poleg rednega proslavljanja novega leta imamo v Klubu Triglav priložnost slaviti tudi praznike drugih narodnih in kulturnih skupin. Naš klub je prav na obrobju dela širšega Sydneya, kjer si je našla dom velika množica različnih azijskih narodnosti, ki se odlikujejo po močnih kulturnih in zgodovinskih tradicijah. Ena najbolj pomembnih je proslavljanje kitajskega novega leta, ki je bilo letos 31. januarja in nosi znak KONJA. Kot večina velikih praznikov se tak praznik slavi teden prej in še teden kasneje in v Klubu Triglav so se zbrali tradicionalni »Lion Dancers«, zmaji in druga mitična bitja z velikim hrupom bobnov in ognjemeta.

Zmaji so pripravljeni.

LOVE IS IN THE AIR……
VALENTINOV PLES, 16. februar 2014

Kolikor vem, Valentinovo v današnjem pomenu ni bil nikoli pravi slovenski običaj, ampak po več desetletjih življenja v Avstraliji smo se privadili slaviti tudi veliko praznikov naše nove domovine in Valentinovo je eden od najbolj prijetnih praznikov. Kdo ne bi praznoval dneva, ki je posvečen ljubezni in lepim spominom na mladostna leta? Veliko mladih in malo manj mladih parov se je zbralo na plesu v Klubu Triglav in ob zvokih ansambla "The Masters" smo obudili spomine, kako smo se spoznali s svojimi življenjskimi partnerji in krenili na skupno pot daleč na drugo stran sveta.

V letošnjem letu smo v klubu začeli z navado, da izžrebamo lepo darilo za srečnega obiskovalca "Lucky Door prize". Tokrat je imela srečo Marija Leich. Nagrado sta ji izročila predsednik Peter Krope in eden od prvih odbornikov Kluba Mounties, Ray Pugsley.

Valentinov ples v Klubu Triglav.

Peter Krope, Maria Leich in Ray Pugsley.

"Naše mladenke še vedno rade zaplešejo. Marija Gomboc je stara 81 let, Zofija Šajn pa 88 let in obe sta še zelo poskočni!"

PRAZNOVANJA IN OBISKI

Mesec januar je poln proslav in rojstnih dnevov. Najprej je praznovala **75. rojstni dan MARTHA MAGAJNA,** skupaj s prijatelji, in ker ima več različnih skupin prijateljev, (HASA arhivi, balinarji, aktivnosti Kluba Triglav) so se na slavju prikazale kar tri različne torte in velika množica cvetja ***(fotografija na strani 25 zgoraj).***

(Brez torte sicer, saj so tri dovolj v času, ko se že moramo izogibati preveč sladkemu, pošiljamo čestitke Marthi za njen 75. rojstni dan in jo prosimo, naj še enkrat dobro pogleda na svoj rojstni list, da ni pomote. Saj ji nikakor ne moremo prisoditi 75. Martha, poglejte še enkrat in sporočite, ali ni prava številka 65! Iskrene čestitke iz uredništva Misli!).

Naslednji dan, na Australia Day, je prišla v klub družina Vidmarjevih praznovat rojstni dan **Ivana Vidmarja.** Ivan je bil v mlajših letih tudi navdušen balinar in je ob nedeljah pogosto obiskoval Klub Triglav, da je poklepetal z aktivnimi balinarji, dokler je še vozil avto. Zadnja leta pa ga še vedno pogosto pripeljeta v klub hčerka Magda in zet Jože Slavec, ki je prav tako član balinarske sekcije.

Na Valentinovo nedeljo, 16. februarja, pa so prišli Kuretovi, Aleksander in žena **Albina Kuret**, ki je praznovala 80. rojstni dan v krogu družine, s hčerko Ireno in vnuki.

OBISKI: Konec marca sta Marica in Jože Prinčič pripeljala v klub na obisk in kosilo **Anjo in Vida Stanovnika.** Vid je novinar na RTV Slovenija v Ljubljani in je bil na počitnicah v Avstraliji, hkrati pa je izkoristil priložnost, da je za slovensko televizijo posnel del svete maše v Slovenskem misijonu sv. Rafaela v Merrylandsu.

JUBILEJNI 40. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo v soboto,
na praznik sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra 2014,
ob 3. uri popoldne v dvorani Slovenskega misijona Melbourne v Kew.
Pripravljalni odbor, ki ga vodi mag. Veronica Smrdel, se že sestaja in načrtuje.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: $200: Štefan Žalik. **$150:** Emil Zajc. **$100:** Albina & Betty Čeligoj, J. Varglien, Rudi & Tilka Strah. **$60:** Angelca Dodič. **$50:** Marko Zittershlager, Irena Ivetič, Alojz Semenič, Vinko Lunder, Zinka Škraba,Tereza Kaiser, Jelka Burgar, V & M Kutin, Viktor Ferfolja, Marija Martin. **$40:** Marija Korunek. **$30:** Dragica Skrbič, Anton Cevec, J & S Petkovšek, Jelena Prekodravac, Slava Žele, Maria Gregorič, Maria Pongračič, Branko Repolusk, S & K Žele, Silva Trček, Alma Štefanič. **$20:** Olga Dobrovšak, J & M Juraja, Marinka Greco, Toni Urbančič, Lidia Kusin, Ana Pegan, Anna Lešnjak, M & M Pišotek, Kristina Car, Zora Franca, Maria Kolar, A & G Špiclin, M & F Krenos, Irma Barič, Beti & Peter Belec, Ivanka Spevan, Jože Stopajnik, J & S Soba, S & M Prosenak, J. Težak, Karl Knap, I. Škrajnar, Milena Baetz, Julie Falcone, Marian Perič, Justina Miklavec, A & L Novak, Jože Žužek, M. Kavič, J & J Čeh, Dragica Kalc, Štefka Fretze, A & A Šuštar, Marijan Saksida, F & O Žužek, Marija Kromar, Anton Kociper, Franc Verko. **$10:** M & M Gubič, Ivan Mohar, B & M Brenčič, Lojzka Kuhar, Franc Murko, Vida Koželj, Lojzka Fistrič, Martin Šuštarič, Dinko Zec, Denis Petrič, Silva Jenko, Jože Brožič, Paula Kalister, Marinka Vogrin, Alojz Jakša, Matija Štukelj, Janez Kucler, Vida Horvat, I & H Zver, Herman Muster, Janez Mesarič, Elizabeth Kovačič, Janez Jernejčič, Slavko Jernejčič, Marija Marušič, Julijana Veber, Mirko Ogrizek, Anna Zemljak, E & M Kalčič, Marija Valenčič, Kristina Furlan, Katarina Horvat, Irma Zadel, Jelka Hojak, S & M Blaževič, A & A Vrisk, H & I Koroša, J & A Marinič, S & V Vuk, Marija Iskra, Hermina Volk, Anton Ferfolja, Jerica Grželj. **$15:** Franc Wetzel. **$5:** Marija Urbas, Greta Prosenik, Marija Debelak. **ZA MISIJONE: $250:** Marija Martin (za najbolj potrebne misijone). **$100:** Anton Kociper za sestrično misijonarko Agato Kociper. **$50:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic prijateljem), Kati Ogrizek. **Za Karitas Slovenija: $250:** Marija Martin. **ZA LAČNE: $50:** Vinko & Marija Ovijač (namesto božičnih voščilnic). **Za misijonarja PEDRA OPEKA: $200:** Marija Rogina in Janez Šveb. **$100:** Klara in Ivan Brcar, Tone in Anica Konda (namesto božičnih voščilnic). **$50:** Stanko & Marija Kolar. ***BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!***

14. SLOVENSKI FESTIVAL 2014 V MELBOURNU

14. SLOVENSKI FESTIVAL je pripravil Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu (Research) v soboto in nedeljo, 5. in 6. aprila 2014, pod geslom V SLOGI JE MOČ.

Bilo je slovesno v soboto popoldne, polna dvorana veselih in nasmejanih ljudi, znanih in gostov od drugod. Prišli so predsedniki slovenskih društev in gostje iz Melbourna, Geelonga, Wodonge, Canberre, Adelaide, Sydneya, predstavniki političnega življenja Viktorije, radijski sodelavci. Učenci Slomškove šole slovenskega misijona iz Kew so nas na začetku prisrčno pozdravili ter zaplesali. Pater Ciril je vse povabil k molitvi za Božji blagoslov, sledili sta avstralska in slovenska himna, zvrstili so se nagovori: predsednica SDM Frances Urbas-Johnson, ki je posebej poudarila pomen prostovoljnega dela in sloge; Peter Mandelj OAM JP, predsedujoči odboru za 14. festival, član Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, predsednik Slovenskega socialnega skrbstva in informacijskega urada ter doživljenjski član Ethnic Communities Council of Victoria Inc. je imel osrednji govor. V imenu Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je izročil posebno priznanje Jožetu Ramuti iz Geelonga. Jože se je zahvalil in poudaril, da je veliko ljudi, ki si zaslužijo tako priznanje. Mladim je položil na srce (mladim, pa saj ste stari že 50 let, je dejal), da vzdržujejo to, kar je ustvarila prva generacija in da spoštujejo starejše. Festival je odprl novi častni konzul RS za Viktorijo g. Derry Maddison. Posebej je pozdravil zaslužnega častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika AM in njegovo ženo Jeni ter predstavil svoje novo poslanstvo, ki mu ga je zaupala država Slovenija. Gospa Jan Kronberg MLC, članica parlamenta Viktorije in predstavnica ministra za multikulturne zadeve in državljanstvo, je posebej pohvalila učence Slomškove šole, njihov pozdrav in ples ter dovršeno izdelane narodne noše. Pa tudi je v nagovoru dejala, da je bila presenečena in izredno vesela, da smo zvesti svoji krščanski tradiciji pričeli srečanje z molitvijo in blagoslovom. Po programu je takoj prišla k meni in se zahvalila za molitev. No, sem si rekel sam pri sebi: Lepo, da nam to povedo drugi!

Bil je lep večer pesmi, nagovorov, dobre družbe in okusne slovenske večerje. Zapeli so moški pevskega zbora Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja, Marija Iskra je recitirala pesem, kvartet Zvon iz društva Planica in še duet Anna Tegelj in Helena Trinnick ter Lenti Lenko OAM so s pesmijo sklenili prvi del večera. Kulturni program sta povezovala Roland Carmody, predsednik SSOV, in predsednica SDM Frances Urbas-Johnson. Po večerji se je vsa dvorana spremenila v plesišče ob odlični glasbi ansambla Melodija: Franc Verko, Lojze Dominko, Max Vojvoda, Branko Kojc in Graham Bounday. V noči od sobote na nedeljo smo prešli na sončni čas (eno uro nazaj), tako smo za eno uro podaljšali noč!

Več fotografij v teh Mislih prikazuje utrip prvega dne 14. slovenskega festivala.

V nedeljo so najprej začeli balinarji, po kosilu pa je bilo spet živahno. Radio SBS je pripravil posebno popoldne na Elthamu. O nedeljskem dogajanju pa bodo kaj več poročali dopisniki v prihodnjih Mislih.

p. Ciril

ČEBELARSKI FESTIVAL V KLUBU JADRAN

Leta 1994 se je na pobudo Stanka Starca pri slovenskem klubu 'Jadran' ustanovila čebelarska sekcija ali tako imenovana 'Bee Keeping School'. School ali šola se imenuje zato, ker se nove člane uči in tudi nudi se jim vse informacije, ki so potrebne pri gojenju čebel in pri pridelavi izdelkov iz medu. Ta šola je član Čebelarske zveze Viktorije. Vsako leto v mesecu marcu pripravijo na zemljišču kluba Čebelarski festival. Ta festival je leto za letom vse bolj obiskan. Javnost je obveščena po etničnem radiju, v lokalnih časopisih in napisih ob poteh, ki vodijo v smer kluba. Obiskovalci si ogledajo, kako živijo in delajo čebele, čebeljo brado, kako se izdeluje med in izdelki iz medu. Tudi pokušnja medu je na voljo. Izdelki so tudi naprodaj. Stojnic je bilo kar nekaj. Otroci imajo svojo zabavo na otroškem igrišču. Ob BBQ kosilu je to enkraten družinski piknic. Zanimivo je, da je večina obiskovalcev bila mlajša generacija z otroki. Bili so tudi vseh narodnosti, torej je to pravi multikulturni festival. Družinska glasbena skupina pa je poskrbela za razvedrilo. Ker je vreme bilo naklonjeno, so igrali kar na vrtnem odru. Vzdušje je bilo veselo in prijetno. Hvala vsem!

Fotografije s festivala so desno.

Marija Iskra

Martha Magajna s prijatelji.

Ivan Vidmar in balinarji. Ivan Vidmar slavi z družino 90. rojstni dan.

Aleksander in Albina Kuret z družino.

Izletniki kluba Jadran.

Jože in Marija Prinčič ter Anja in Vid Stanovnik.

Obiskovalci so si ogledali, kako živijo in delajo čebele, čebeljo brado, kako se izdeluje med in izdelki iz medu.

14. slovenski festival, SDM Eltham, 5. aprila 2014.

Jože Ramuta, POT V NEZNANO

Resnična zgodba dvajsetletnega fanta, ki se je napotil v neznano iskat srečo v tujini.

Nekdanji predsednik slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu ter vedno nasmejani in delovni član slovenskega občestva v Geelongu **Jože Ramuta nas je presenetil s svojo knjigo, ki ji je dal naslov POT V NEZNANO.**
Zaprosil me je, da bi v nedeljo, 9. februarja 2014, po sveti maši in kosilu predstavil knjigo in spregovoril nekaj uvodnih besed, za kar mi bo zelo hvaležen.
Seveda sem z veseljem sprejel vabilo, ki ga je Jože pospremil s pozdravom: Hvala lepa in Bog živi!
Srečali smo se že pri sveti maši, ki smo jo imeli v cerkvi Svete Družine v Bell Parku v Geelongu, kjer se verni rojaki srečujemo enkrat mesečno že nad 50 let. Že tam smo Jožetu voščili za njegov rojstni dan, ki ga je praznoval. Po slovesnem in vedno zelo okusnem kosilu v domu Slovenskega društva Ivan Cankar na hribčku v Lovely Banks smo imeli predstavitev knjige, h kateri je v uvodu povabila živahno mladostna predsednica društva Martha Mrhar.

Pot v neznano.

Z Jožetom sva doma vsak z ene strani Gorjancev – Jože z belokranjske in jaz z dolenjske. Jože je dejal, da je doma s sončne strani. No, ja, sem pristavil, da je on doma s sončne strani dopoldne, jaz pa s sončne strani Gorjancev popoldne. Ko je bil Jože še fantič Jožek in jaz Slavko, je bila za naju že druga stran Gorjancev pot v neznano. Tja čez, čeprav tako blizu, sem se napotil šele v času svojih gimnazijskih let in spoznal dobroto Belokranjcev. Tja čez Gorjance, v bližino Jožetovega rojstnega kraja, se je poročila tudi moja edina sestra Marija.

»Vso srečo ti želim Jože, moj dragi sin,« je spregovoril oče s solzami v očeh in z drhtečim se glasom, ko sta si v slovo stisnila roki. Tesno ga je prižel k sebi. Ko sta si čez nekaj trenutkov zopet stala nasproti, je ponovno spregovoril: »Ne bi se rajši premislil in ostal doma? Kam siliš v tujino, kjer ne poznaš nikogar?«
Gledala sta si naravnost v oči. Jožeta je dušilo v grlu, da ni mogel odgovoriti na očetovo vprašanje.« (Prvo poglavje, stran 5).

Tako začenja Jože svojo povest. In ko sem v nagovoru prebral te njegove začetne stavke,

sem videl solze v očeh njegovih Belokranjcev in Belokranjk, ki so tam na dopoldanski sončni strani Gorjancev skupaj rasli in sedaj že leta in leta iz neznanih poti tlakujejo poti domačnosti v deželi pod Južnim križem. Sem nas je vse pripeljala Pot v neznano, a ta pot je sedaj tudi tukaj domača: Oj, Triglav moj dom – But I still call Australia Home! Tukaj v tej neznani in oddaljeni deželi smo si postavili svoje domove, cerkve, društvene domove. Tukaj smo spetli nove vezi. Tudi ta dom, kjer smo, slovenski dom Ivana Cankarja, je naš dom, kjer smo doma po slovensko in avstralsko! Tako je Pot v neznano Jožeta in še mnoge med nami pripeljala v kraje, ki smo jih vzljubili, med ljudi, s katerimi smo delali, se radovali in žalovali. Vaše družine gredo že v mnogih primerih že v četrti slovenski rod, ki sicer več ne govori Cankarjevega jezika, ve pa za raj pod Triglavom, ki ga mi, prva generacija, ne more nikoli pozabiti.

Jože je izdal knjigo v samozaložbi (Semič, julij 2013) in je obljubil tudi prevod v angleščino, da bo razumel tudi njegov mlajši rod, ki ga je spremljal tudi tisto slovesno nedeljo.
Pred posvetilom je Jože zapisal: »Knjiga 'Pot v neznano' je namenjena predvsem tistim, ki so na podoben način zapustili domače ognjišče in se podali v svet, kakor tudi njihovim potomcem.«

Jožetu čestitke za tako odlično delo!
Knjigo lahko naročite pri Jožetu Ramuta ali pa na uredništvu Misli, po telefonu ali v pismu.
Cena knjige je $25 in poštnina. ***p. Ciril***

AVSTRALSKI SLOVENCI – KJE SMO?

Živimo na vseh koncih naše prostrane celine in opravljamo vsa mogoča dela. Smo visoko izobraženi profesionalci, kvalificirani rokodelci, farmarji, delavci v gospodinjstvu itd. Delamo vsepovsod: v palačah našega parlamenta in vlade ter na drugih področjih gospodarskega, družbenega in verskega življenja naše dežele. Razen domorodcev smo vsi priseljenci, tudi tisti, ki lahko štejejo svoje avstralske prednike pet ali šest rodov v preteklost. Prilagodili smo se avstralskemu podnebju in okolju, prilagodili smo se ljudem, ki živijo ob nas.

Rojen sem bil leta 1940 v Mrzlem Logu, v majhnem naselju nad Črnim Vrhom nad Idrijo. Idrija je na višini 300 metrov nad morjem, Črni Vrh 650 in Mrzli Log 960 metrov. Krompir, ječmen in bob tu dobro uspevajo, tudi goveda je precej, precej je pa tudi dela in skrbi s pripravo živinske krme za dolge zimske mesece. Mrzli vrh leži skoraj na obronku Gornje Vipavske doline, z vasjo Col na samem njenem robu. Smo ob meji z občino Ajdovščina, Črni vrh pa že spada v občino Idrija. Živimo obdani z lepimi in bogatimi gozdovi bukev, smrek ter jelk.
Možje so bili gozdarji, v dolgih zimskih mesecih pa so izdelovali škafe in leseno kmečko orodje. Moji starejši bratje so izdelovali kolovrate.
Čeprav je Mrzli Log nekoliko odmaknjen, nismo bili samotarji. Vedno smo imeli veliko stikov z Vipavci, ki smo jim prodajali deske, tramove in drug les za gradbeni material. Mnogi naši ljudje so postali dninarji v vipavskih vinogradih.
Delo v idrijskih rudnikih nam ni bilo všeč, saj je veljalo za nezdravo in nevarno. Idrija je veljala za mesto vdov, saj so rudarji umirali mladi. Večina so umrli še pred svojim petdesetim letom starosti, saj so jih zastrupljali živosrebrni hlapi. Žene, vdove in dekleta so se ukvarjali z izdelovanjem čipke, ki je znana daleč naokrog. Družine so bile velike in mnogo mladih ljudi se je zaposlilo v Trstu. Veliko mladih mater in deklet se je odpravilo v Egipt, kjer so služile kot dojilje in dekle v domovih bogatih.

Z veseljem prejemam Misli. Preberem vse, še posebej pozorno o naših pokojnih.
Pred nedavnim sem tiho praznoval 49 let prihoda v Avstralijo. Pred leti sem bil delno zaposlen pri »Telephone Interpreter Services«. Poklicali so me v bolnišnice, umobolnice, na sodišča, v domove ostarelih. Srečeval sem se s starostjo, boleznijo in osamljenostjo. Nekaj vem, še veliko več pa vedo naši slovenski duhovniki, patri frančiškani. Prosimo Boga, naj še dolgo ostanejo med nami. Od samega povojnega začetka so skrbeli za naše versko blagostanje. Obenem so skrbeli za naše posvetno življenje: pomagali so pri gradnji naših klubov in hkrati gradili naše cerkve. Bili so neutrudni ambasadorji Slovenije in to poslanstvo nadaljujejo tudi danes. Sedaj imamo končno tudi Ambasado Republike Slovenije s prijaznim osebjem. Pomagali vam bodo, če jim bo le mogoče.

Razsejani smo širom naše prostrane celine. Prilagodili smo se podnebju, naravnem okolju in ljudem, našim sosedom. Beseda »asimilacija« mi ni všeč, ker, po mojem, pomeni podreditev male skupine ljudi večji oz. močnejši.

Delamo vsepovsod, od parlamenta do domov, kjer se ukvarjamo z gospodinjskimi in gostinskimi deli. Sodelujemo kot enaki med enakimi v družbenem, političnem, gospodarskem in verskem življenju naše dežele. Prišli smo »s trebuhom za kruhom«, kot prihajajo še danes. To dejstvo je tudi vzrok, da smo razkropljeni vsepovsod. Malo nas je, in vedno manj nas bo. Staramo se.

Končno, drage rojakinje in dragi rojaki! Rad bi se dotaknil vaše verske in narodne zavesti. Vsi se staramo in starost prinaša raznovrstne nadloge. Pojdite na obisk k starejšim in onemoglim, četudi jih ne poznate prav dobro – posebno tistim, ki svojih starih let ne preživljajo doma.

Rojak Jakob Chuk,
Fremantle, Western Australia (WA)

Asimilacija

Berem knjigo *Mavrična kača,* dr. Jurija Zalokarja, ki je izšla leta 1991. Knjigo mi je dala prijateljica, saj poskuša avtor v njej podati sliko o nas, avstralskih Slovencih. Zalokar se je kot psihiater srečal tudi z avstralskimi Slovenci in piše o tragediji priseljencev, ki po njegovem živijo na robu družbe in niso nikjer doma s srcem in dušo.
Zalokar imenuje avstralske etnične manjšine »obrobni ljudje«, ki trpijo, ker so odtujeni od ostale družbe in ker ta družba ne priznava njihove kulture. Trdi, da to obrobno življenje povzroča veliko duševnih bolezni med priseljenci in da se naši otroci sramujejo staršev, ki ne govorijo angleško. Zalokar piše, da je sam imel povsod težave, ker se ni hotel prilagoditi in vključiti v tujo družbo.

Zalokarjevo gledanje priseljencev je pesimistično – med nami pa je veliko ljudi, ki vidimo tudi optimistično stran našega priseljenstva.
Slovenija je bila po vojni politično razklana; tisti, ki se niso strinjali s komunističnim režimom, niso imeli možnosti napredka. Večina Slovencev, ki so pozneje prišli v Avstralijo, je bila tako odrinjena na rob družbe že doma. V Avstralijo so pribežali zato, ker so hoteli uspeti in dobiti za svoje uspehe priznanje in plačilo. Zavedamo se, da smo se prostovoljno odločili oditi v deželo, kjer govorijo angleško in imajo drugačne tradicije ter pravila vedenja in dela. Sprejeli smo avstralski pregovor: »You can't have your cake and eat it«. Ne moreš imeti vsega. Seveda bi bili radi v Sloveniji, med domačimi, vendar vemo, da imamo tukaj boljše možnosti za zaslužek ter udobno in svobodno življenje.
Priseljenci so močni, sposobni in delavni ljudje, ki cenijo dane nove možnosti in so ponosni na uspehe, ki jih dosežejo kljub oviram in žrtvam.
Zalokar trdi, da so Avstralci priseljencem vsilili asimilacijo in s tem zatrli njihovo dediščino; Avstralija je kriva za »našo tragedijo«.

Vsi v nekem smislu živimo na robu; smo enkratni in to lahko vzamemo kot darilo ali kot breme. Različno fizično ali duševno zdravje, premoženje, vera, narodnost, rasa, politika, lepota, talenti, sposobnosti – vse to nam nudi tudi različne možnosti. Če se navkljub svoji enkratnosti prilagodimo in priključimo širši družbi, postanemo močnejši in lahko tako s ponosom in samozavestjo predstavimo družbi svojo enkratnost. Če se ne vključimo dejavno v celoto, nas družba seveda pusti na robu. To se dogaja tako v Sloveniji kot v Avstraliji.

Vključevaje v novo družbo in sistem je gotovo težavno in naporno, toda za to smo se odločili, ko smo odšli od doma. Ob vsakem novem valu priseljencev se družba sprašuje, če so se novi priseljenci zmožni in pripravljeni vključiti, asimilirati v avstralsko družbo. Pogosto slišimo pritožbe, da se ljudje držijo tradicionalnega življenja male skupine in se obenem pritožujejo, da jih celota ne razume in ne sprejme. Pozabijo pa, da tudi sami ne sprejmejo in nočejo razumeti celote. Asimilacija, prilagajanje in enačenje, je naravni proces pri rastlinskem in v živalskem svetu. Svet postaja vse bolj globalna vas mešanih kultur.
Asimilirati pomeni postati podoben; sprejeti nekaj kot svoje, nekaj posvojiti, se v nekaj pomešati, prevzeti podobnost, vključiti se v sistem. Ljudje, ki živijo v istem kraju, sčasoma sprejmejo nekaj eden od drugega in postanejo nova družba. Amerika, Avstralija in nekatere druge dežele so take mešane družbe, ki postajajo vse bolj patriotične kot novi narodi. Skupine v teh družbah prevzemajo ena od druge navade, prehrano in praznovanja. Močnejša ali bolj številna skupina ljudi seveda vedno prevladuje. Doma smo imeli diktaturo, ki je zahtevala poenotenje, bratstvo, tu pa imamo demokracijo, kjer večina prevladuje.

Priseljencev so se ljudje vedno bali, ker so ti prinesli s seboj svoj, tuj način življenja. Avstralski domorodci so se bali prvih belcev, ki so za vedno spremenili njihov svet. Angleži kot močnejša sila so vsaj na začetku prezrli njihov način življenja in uvedli svojega. Domorodci so seveda kot prvi prebivalci Avstralije imeli pravico, da se borijo proti asimilaciji. Poznejši priseljenci smo se zavedali, da se lahko vrnemo nazaj domov, a domorodci so bili tu doma od vsega začetka.
Ko so se angleško govoreči priseljenci in prvotni naseljenci malo prilagodili drugi drugim, so pričeli, val za valom, prihajati priseljenci iz prej nepoznanih etničnih skupin. Ko smo se tako imenovani »Novi Avstralci« povojnega časa več ali manj vključili v avstralsko družbo in se v njej sprostili, so začeli prihajati Azijci in Afričani. Zaradi nemirov v muslimanskem svetu se je razbežalo po svetu mnogo muslimanov, ki niso samo na zunaj prepoznavni kot drugačni, ampak tudi verujejo drugače. Čutijo se ogrožene, ker avstralska družba ne priznava njihovih zakonov in se zato borijo za svoje pravice. Seveda v demokraciji večina prevladuje. Ne poznamo sistema, ki bi vse zadovoljil.

Danes je vsem znano, da je v Avstraliji lepo, da so ljudje tu socialno zaščiteni in da bodo njihovi otroci tu imeli boljše možnosti preživetja. Življenje je med drugim tudi tržnica, kjer ljudje tekmujejo za kruh, oblast, za olimpijske medalje, za prestiž, za priznanja, itd. Seveda se v svojem duševnem življenju soočamo s tesnobami in nasprotji, vendar je prvi cilj življenja preživetje. Seveda bi bili radi doma med svojimi; mnogi se vračajo vsako leto na počitnice. Priseljencem je hudo za izgubljeno domovino in mladostjo, vendar zelo malo se jih je vrnilo za stalno. Kolača ne moreš pojesti in še vedno imeti. Izbrali smo si novo domovino, skušali smo v njej uspeti za dobro svoje družine, da bi naši otroci s ponosom gledali na svoj narod in na našo prehojeno pot. Priznanje za uspešno delo smo si morali prislužiti. Večina se je hitro prilagodila in postali smo uspešni med Avstralci.

Ljudje, ki so se držali samo v ozkih etničnih krogih, res povsod živijo na robu; s tem, da so se izolirali od celotne avstralske družbe in govorili svoj jezik, niso dosti doprinesli k ugledu svojega naroda. S tem, da se vključimo v tujo celoto, se ne odrečemo svoji prvotni skupini, ampak prinesemo v celoto del svoje dediščine in družbo obogatimo s svojo prisotnostjo.

P. S.:
Pred leti je dr. Zalokar napisal protestno pismo v časopis Delo, ker je Delo objavilo intervju svojega novinarja z menoj. Piše, da se za vedno odreka Delu, ki daje pravico učiteljici katoliške šole, ki je pobegnila iz domovine, da svoje misli izrazi v tem slovenskem časopisu. Zdi se mi, da me je hotel dr. Zalokar s tem poriniti na tragični rob; še dobro, da nisem bila tragično prizadeta, ker me je ožigosal kot katoličanko, ki je pobegnila od komunizma.
Lep pozdrav iz Lightning Ridge! ***Cilka Žagar***

Potepanje po poteh mladosti in drugih krajih

Mesec dni sem v letu 2013 preživela v spomladansko oblečeni Sloveniji, kjer sem sinu predstavila našo slovesno razpoloženo številno družino in ljubljeno domovino. Moja sestra Jožica pravi, da doma vedno praznujejo. In res smo tudi tokrat praznovali poroko, birmo, rojstne dneve, obletnice in obiske veselih sorodnikov in prijateljev. »Jaz sem vedno vesel, ker vem, da me najboljše še čaka«, pravi svak Franci. On je seveda župnik in se veseli večne sreče.

Slovenija je najlepša dežela na svetu. Ljudje so prijazni in gostoljubni. Hrana je odlična in poceni. Trgovine so založene. Vsi so lepo oblečeni, živijo v skrbno urejenem okolju, vozijo nove avtomobile. Moj sin se je nad vsem tem navduševal. »Zakaj pravijo, da je tu kriza?«, je vprašal sestrično.
»Kakšna kriza, tako dobro nam še nikdar ni bilo!«, pravi sestrična. Nekaj časa so bili ljudje navdušeni, ker nam je šlo vsak dan boljše. No, zdaj, ko so se navadili, da je vsak dan boljše, so razočarani, ker se je stanje malo ustalilo. »Trgovine so prenatrpane, pa ni denarja, da bi lahko kupili vse kar ponujajo«, pove bratranec. »Ni več lepo iti v trgovino, ker si ničesar več ne poželijo«, pravi stara mama.
»Ljudje si ničesar več ne razveselijo. Nimam pojma, kaj bi komu podarila«, trdi nečakinja.
»Seveda se dobi vse, le ljudje so brez služb in si ne morejo privoščiti niti osnovnih stvari. Nekateri res imajo vse, barabe!«, tako se jezi soseda.
»Nekateri več delajo«, jo miri njen mož.
Nekateri so se znašli. Saj vemo, kateri so bili pri koritu. Zdaj so njihovi otroci poceni pokupili in podjetja so bankrotirala. Ljudje pa živijo v strahu za službo. Ni denarja za kruh. Nikdar ni bilo toliko korupcije. Tako pripoveduje soseda.
V novem režimu je vedno več takih, ki so na hitro obogateli in vedno več je revežev. Kmet pravi, da se vsak bori samo zase in za svoje. Seveda boš najprej poskrbel za svoje. Tako je vedno bilo. Komu boš pomagal, če ne svojim. Prej so vsi imeli

delo, zavarovanje in možnosti za izobrazbo, zdaj pa nobenemu ni več zagotovljeno, kaj bo jutri.

Zdi se mi, da je enako povsod po svetu. Ljudje krivijo nepotizem in korupcijo. Mediji razkrinkajo vse, kar je prej bilo prikrito. Seveda se zavedam, da je nekaj osnovnega, da imaš zagotovljeno prihodnost. V ta namen imamo zakone in družbeno ureditev. Hočemo, da so nam stvari zagotovljene za dlje časa. Vsi smo zaskrbljeni zaradi hitrih sprememb. Ko se ravno naučim pritiskati na prave gumbe, se vse popolnoma spremeni.

S sinom sva poslušala slovensko govorico in petje. Ljudje so nama čestitali, ker govoriva slovensko, medtem ko zdaj prodira v Slovenijo angleščina. Dogaja se nekaj podobnega, kot se je nekoč, ko sta se širila kot pogovorni jezik nemščina in srbohrvaščina. Zdaj govorijo srbohrvaško samo še čistilci in drugi delavci, ki so predstavniki nekdanjih bratskih narodov. Ti „po pol“ bratje so prišli v Slovenijo kot mi v Avstralijo, da bi otrokom omogočili bodočnost, da bodo enkrat hodili v kravatah. Slovenci so večinoma tako ali drugače diplomirani in neprimerni za umazana dela. Lastniki podjetij pa so vse pogosteje tujci. Nekoliko me je zaskrbelo, da bomo Slovenci izhlapeli kot rosa na soncu. Mladi sicer trdijo, da je vse ful, kul. Tudi v novejši slovenski literaturi tako piše. Le mi staromodni ljudje se bomo morali navaditi na novo pojmovanje domovine.

Res je, da moderne poezije že davno ne razumem več, čeprav sem literaturo vedno imela rada. Rada sem brala slovensko, angleško in srbohrvaško. Zdaj imamo nekoliko pomešano, okrašeno s tujimi grobostmi, ki popestrijo literaturo, da je privlačna za tiste, ki so prenasičeni z modrostmi staromodnih piscev. Strokovnjaki pravijo, da mora literatura biti odsev resničnega življenja. To resnično je. Vsa umetnost je slika naroda. Moja generacija je že davno iz mode.

Udeležila sem se srečanja s sošolci, ki so sedaj upokojenimi učitelji in so poučevali v zadnjih petdesetih letih po Sloveniji. »Ni več discipline, idealov in vrlin«, pravi sošolka. Deloma krivimo sebe, ker smo bili učitelji in starši. Tolažimo se s tem, da so stari vedno bili v skrbeh za mladino, ki išče nove mejnike. Vidim, da so tudi moji sošolci postali nesodobni.
»Mladi so še vedno idealisti«, pripomni prijateljica. Zdaj se veliko bolj zavedajo pomembnosti zdravega okolja in prehrane. Začeli so obdelovati in negovati zemljo; na vrtičkih in njivah pridelujejo hrano in v novi rasti najdejo zdravje za dušo. Slovenci smo priden, skrben narod. Negujemo vrtove, družine in naravo nasploh. O tem ni dvoma. Vsak košček Slovenije je skrbno urejen in negovan. To moram pohvaliti.
Prijateljičin mož predlaga, da bi se morali kot narod vprašati, v čem smo najbolj uspešni in tako izboljšati še ekonomijo. Šolamo mladino in ta pametni potem iščejo boljše možnosti drugod. Pri nas pa nezaposlenost raste. Ni pravega vodstva. Njegova žena doda, da je premalo narodne zavesti in ponosa. Soseda pa vpraša, kaj mislim, v čem smo pa dobri. Slovenija je dobra v športnih disciplinah, še posebej v esktremnih športih na vodi in v gorah. Tako pravi njen sin. Bolj bi morali propagirati turizem. Njegov oče pravi, da se počasi vračamo k sebi. Politična razburjenja, navdušenja in razočaranja se bodo polegla. Vsak se bo umiril na svojem vrtičku. Moj sin pravi, da po radiu sliši, da kritizirajo politike. Ljudje so končno spoznali, da smejo kritizirati. Profesor pojasnjuje, da zato kritizirajo vsevprek, čeprav ne vedo, kaj je narobe, če je kaj narobe, in kdo je kriv in kako napake popraviti. Teta pravi, da Cerkev uči, da moramo ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe. Današnji ljudje se požvižgajo na svojega bližnjega. Njena hčerka celo zatrjuje, da so v času socializma bolj skrbeli drug za drugega. Oče pa reče: »Oh, daj no, ista figa je bila, eni so imeli vse, drugi pa so morali biti tiho in tako plesati, kot so tisti na vrhu dirigirali.«

Zlato pravilo pravi, da česar ne želiš sebi, tega ne delaj drugim. Študent iz mesta, ki ima smisel za humor, se oglasi: »Zdaj pa se to pravilo glasi: pravila pišejo tisti, ki imajo zlato«. Učili so nas, da so voditelji pravični in nezmotljivi; morali smo molče sprejeti vse, kar so delali. Teta tarna, da sedaj nobeden nikomur ne zaupa več. Oče trdi, da ni moralne avtoritete, da so ljudje izgubili zaupanje v vodstvo. Naša skupnost razpada. »Težko je vladati narodu, ki je ideološko razklan«, modruje profesor. Vsi si želimo pravično družbo, vendar se težko odrečemo osebnim koristim. To je človeška narava.

Ti pogovori me spomnijo na starše mojih avstralskih aboriginskih učencev, ki tarnajo, da njihovi otroci ne vedo več, kaj je prav in kaj ni. Oblast je otrokom dala denar, da delajo, kar hočejo. S tem je staršem vzela avtoriteto. Tako nihče ne vzgaja njihovih otrok.
Ljudje ne gredo več na volitve, ker ne vedo za koga voliti. Kmet se jezi, da je samo 40% šlo na volitve. »To so ljudje iz prejšnjega režima, ki volijo zato, da branijo svoje interese«, soglaša stara mama. Volitve bi morale biti obvezne, da bi tako dobili pravo sliko, kakšno je ljudsko mnenje. Drug drugega podpirajo in si podeljujejo privilegije. Tako se obdržijo na oblasti. S tem soglaša stari ata. Jaz pa vprašam, kako je s to korupcijo, ki je razširjena vsepovsod. Po osamosvojitvi smo bili vsi složni in navdušeni. Takrat je Spomenka Hribar pozivala: »Ustavite desnico!« No, zdaj pravijo: »Ustavite Janšo!« Tako je dejala stara mama. Stari ata pojasnjuje, da vsi vemo, kdo je kriv, da je bankrotirala država. Kmet razloži, da reveži niso nikdar imeli prilike. To so lahko naredili samo tisti, ki so imeli stolčke v prejšnjem režimu. Politiki očrnijo tiste, ki so sposobni, samo da lahko skrijejo svoje grehe. V Sloveniji ni bilo lustracije. Vse dokumente so uničili po osamoosvojitvi. Tako ni dokazov za to, kaj je kdo prej bil in delal. Na ključnih mestih so isti ljudje. Nečak razlaga, da so prej upravljali z ljudskim premoženjem, zdaj pa so si prisvojili ljudsko imovino in postali kapitalisti. »Sama propaganda«, pove njegova žena. Ljudje nasedejo besedam. Spremenili so imena organizacij, a na vrhu so ostali isti. Ko so prodajali delnice, so jih pokupili tisti, ki so imeli denar. Postali so lastniki podjetij in ta podjetja izčrpali z odplačevanjem kreditov. Podjetja propadajo, ker niso investirali v podjetja in zato delavci ne dobijo plač, nekateri pa so izgubili službe. Gospa iz Ljubljane skuša razložiti, da je prizadeta vsa ekonomija, ker ljudje nimajo kupne moči. »Nemci odplačujejo kredite na en procent obresti, mi pa pet procentov. Kaj nismo vsi v Evropi?«, tarna prijateljica. Njen sin trdi, da investitorji zahtevajo višje obresti, če investicije niso varne. To je svetovni trg. Kako naj potem tekmujemo na evropskem trgu? Trgovine so založene in cene sorazmerno nizke, a denarja ni. Gostilničarka tarna, da ljudje ne pridejo več na kosila. Majhni smo najbolj prizadeti. »Nikomur več ne verjamem«, pravi njen sin.

Stoletne sanje Slovencev o idealni Sloveniji, kjer bodo Slovenci sami sebi gospodarili, te sanje se niso popolnoma uresničile. To me spominja na zaljubljence, ki se po poroki srečajo z vsakdanjostjo. Nekateri postanejo močnejsi v premagovanju ovir, drugi se oviram izognejo in iščejo novega, idealnega partnerja, dokler se eni in drugi ne sprijaznijo z vsakdanjostjo. Pripomnim, da vsi nekoliko žalujemo za ideali mladosti, ko smo verjeli v popolno, večno srečo z idealnim partnerjem. Verjeli smo tudi v idealno družbo, kjer bomo vsi ljubili svojega bližnjega. Moja sestra pa pove: »Prevelika pričakovanja so kriva za razočaranja.«

Slovenski narod je izgubil nedolžnost in žaluje za njo. Sprašujejo se, kdo je kriv, da nas zdaj naši ljudje ogrožajo in izkoriščajo? Za kaj smo se borili? Tako pravi njen mož. Anarhist mrmra: »Mogoče bi bilo bolje, da bi nam vladali tujci, ki to znajo!« »Vsi smo žrtve sedmih poglavitnih grehov«, pove stara mama pol naglas. Lenoba, lakomnost, požrešnost, zavist. Dandanašnja nečistost in napuh sploh ne prideta v poštev. Jezimo se, ker smo požrešni, lakomni in nevoščljivi tistim, ki imajo več. Preleni smo, da bi se potrudili in kaj popravili.

Brala sem knjigo Stanka Gerjolja: *Živeti, delati, ljubiti.* On primerja današnje družbene in osebne odnose s svetopisemskimi. Nič se v bistvu ni spremenilo. Iščemo smernice k večni sreči, vendar že Tomaž Akvinski je povedal, da ni večne sreče na tem svetu. Vedno hočemo nekaj več in potem živimo v strahu, da bi to izgubili. »Žalovanje za mladostjo obleče preteklost v rožnate barve. Bolečine mladih dni so pozabljene; ostanejo le rožnati spomini«, pravi moja sestra. Sanje so vedno bolj razkošne kot vsakdanjost in iluzije se redkokdaj v celoti izpolnijo. Verjetno se bomo morali sprijazniti s tem, da delamo napake, ko iščemo pravično in pošteno družbo. Nič se v bistvu ni spremenilo.

Tako sem se po čudovitih dneh potepanja vrnila v svoj vrtiček. Vsakdanjost je manj razburljiva, a tudi manj utrudljiva. Zdaj le še od daleč opazujem slovenska praznovanja in politiko. Kljub vsem protestom ali mogoče prav zaradi njih, sem prepričana, da so doma še pametni idealisti, ki bodo nadaljevali boj za lepšo bodočnost Slovenije in Slovencev. ***Cilka Žagar***

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

Pri društvu Planinka čedalje bolj opažamo prisotnost mladih slovenskih družin, ki so se v zadnjih letih priselile v Avstralijo. Predvsem na lanskem miklavževanju in na zadnji društveni - pustni zabavi so nas mlade družine s svojo navzočnostjo veselo presenetile. Tudi v kuhinji se čedalje bolj vidi prisotnost mladih kuharjev in kuharic. Predsednik Tone Brožič je na zadnjem sestanku z veseljem poročal o veliki udeležbi na pustni zabavi. Takšnih novic smo veseli, saj nam dajejo nove korajže in upanja na bodočnost društva. Prilagam Vam sliko nove družine Nataše Rus, ki je tudi zelo aktivna pri društvenem delu. Skupaj s Cvetkovičevimi so poživili pustno zabavo. Navzočih je bilo veliko mask in nekatere najboljše so bile nagrajene. Bilo je veliko veselja. Upajmo, da jih bodo še druge mlade novo priseljene družine posnemale in se nam pridružile.
Slovenske radijske oddaje na postaji 4EB so še vedno redno na sporedu na tukajšnjih radijskih valovih. Po smrti dolgoletnega radijskega predstavnika Fredija Milnerja opravlja dolžnost radijskega voditelja slovenske radijske skupine Ivan Hlupič. Ivan kot predstavnik potrebuje podporo tukajšnje skupnosti. Pomaga mu Vesna Lahovec. Vse dosedanje radijsko gradivo z vsemi podatki poslušalcev, posebno praznovanja rojstnih dnevov in voščil, je sedaj Ivanu nedosegljivo. Zato bi Ivan rad obnovil osebne stike z brisbanskimi poslušalci. Pokličite Ivana na telefonsko številko 07 3345 1120 in mu posredujte voščila in osebne pozdrave prijateljem.

POGREB:
ERNEST RUTAR je bil poklican v večno življenje v Brisbanu 24. februarja 2014. Rojen je bil 9. januarja 1930 v Selišču pri Tolminu. Skupaj z ženo Lojzko Rutar roj. Ivančič sta iz Francije prišla v Avstralijo leta 1959, kjer sta se eno leto prej tam poročila. Pogreb oziroma sveto mašo je 3. marca 2014 v kapeli Centenary Memorial Gardens daroval njihov farni župnik Fr. Daniel Carroll. V svojem govoru je lepo predstavil pokojnega Ernesta kot dobrega kristjana in skrbnega očeta, ki si je s težkim delom ustvaril lep dom za svojo družino. Ernest je bil dolga leta zaposlen v bližnji Boral Brickworks v Darri. Pokojni Ernest je pred leti skupaj z Lojzko pogosto obiskoval društvene prireditve. Ernest je imel veliko prijateljev, ki so se prišli poslovit od njega na njegovi pogrebni sveti maši. Zapušča ženo Lojzko, sina Johna in hčerko Irmo in brata Tonija v Sydneyu. Oba, John in Irma, sta po poklicu zobozdravnika. Ernest je bil tudi bližnji sorodnik Simon Rutarja - zgodovinarja Primorske. Naše sožalje Rutarjevi družini. Naj v miru počiva !

Bocce Centre "Planinka" Logan City Inc.

Upravni odbor društva Planinka se zahvaljuje vsem rojakom, ki so se v tako velikem številu udeležili pustne zabave. Vsi navzoči so bili veselo razpoloženi, bilo je smeha in veliko zabave z maskami. Vedno je lepo in veselo, ko nas je veliko skupaj.
Obveščamo vse rojake in prijatelje društva PLANINKA, da bo naslednja društvena prireditev, piknik, v nedeljo, 6. aprila 2014. Kot običajno bo na razpolago dobra hrana in hladna pijača iz dobro založenega bara. Zato se v čim večjem številu skupaj s prijatelji in znanci udeležite tega srečanja. Pripeljite tudi vaše prijatelje. **Naš naslov je: 164 Beenleigh Redland Bay Road, Cornubia –** nasproti bencinskega servisa BP.

V mesecu majniku bomo obhajali tradicionalno MATERINSKO NEDELJO 4. maja 2014 in se spomnili vseh naših mater. To nedeljo nas bo obiskal p. Darko iz Sydneya in bo slovenska SVETA MAŠA v dvorani društva PLANINKE ob 10.30 dopoldne. Po sveti maši bo dobro kosilo. Pridite vsi od blizu in daleč, saj nas duhovnik obišče iz tisoč kilometrov oddaljenega Sydneya. Ob tej priliki bi duhovnik rad obiskal tudi bolnike, zato prosim sporočite na telefonsko številko 5498 2147, če želite, da vas obišče slovenski duhovnik. Naprošeni ste, da se udeležite slovenske maše in srečanja s slovenskim duhovnikom, saj so takšni obiski med nami čedalje bolj redko.
Dragi rojaki, podprite to našo slovensko društvo v Brisbanu, saj je društvo namenjeno, da služi naši tukajšnji skupnosti. Samo z vašo podporo, vašo pomočjo in vašo navzočnostjo bo društvo lahko uspešno vršilo svoje poslanstvo, da ohranja slovenstvo na tem koncu sveta. Vsaka prireditev potrebuje veliko dela in priprav. Potrebno je le, da se jih udeležite v čim večjem številu, da bomo lahko še naprej ohranjali naše društvo Planinka.

Vabi vas Upravni odbor društva Planinka: predsednik Tone Brožič, tajnik Ivan Hlupič in blagajničarka Sofija Durič

Ali morda poznate?

Želela bi priti v stik z mojo sorodnico, ki sedaj živi v Avstraliji - **MILENO SEKOLEC** (priimek je dekliški, sedaj ima nov priimek, vendar ne vem kakšen). Moji starši imajo o njej zelo malo podatkov. Vedo samo, da se je rodila v Angliji, saj se je njena mama Slovenka med vojno preselila v Anglijo. Milena se je tam tudi poročila (novega priimka ne vemo). Morda jo kdo pozna. Najlepša hvala in lep pozdrav.
Moj e-mail kontakt: seta_grecs@hotmail.com
Mobitel: 0424740541

Seta Grecs

Pozdravljeni!
Pišem vam iz Slovenije, iz Novega mesta. Rada bi dobila kontakt z **MARTINO KOLENC, roj. ANDREJČIČ,** ki me je pazila kot otroka. Tedaj smo živeli v Šentjerneju, blizu Novega mesta. Sedaj Martina z družino živi v Avstraliji. Na spletnih straneh sem zasledila novico o smrti njenega sina, ki ste jo objavili oktobra 1999, v izdaji Misli.

POKOJNI: V petek, 10. septembra 1999, je v Calgaryju, Kanada, v prometni nesreči izgubil življenje ANTON (TONY) KOLENC. Tony je bil na dopustu s tremi prijatelji Karlom, Samom in Andrejem. Rodil se je v Fairfieldu 31. 8. 1974, Avgustu in Martini roj. Andrejčič. Oba starša sta po rodu iz Škocjana na Dolenjskem. Tony je bil krščen v naši cerkvi v Merrylandsu, pozneje je tu prejel tudi prvo sv. obhajilo, birman pa je bil v Fairfieldu. Nato se je vpisal na univerzo v Sydneyju in po nekaj letih diplomiral iz gradbeništva (Bachelor of Building). Nato se je zaposlil pri gradbenem podjetju Kell & Rigby. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v naši cerkvi v ponedeljek, 20. septembra, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Tony zapušča poleg omenjenih staršev Avgusta in Martine tudi starejšo sestro Ireno, ki je poročena z Ninom Davidom in ima dva sinova, ki sta imela strica zelo rada in ga bosta pogrešala, saj ju je pogosto obiskoval in se z njima igral. Če poznate družino, ali jim lahko, prosim, posredujete moj kontakt? Najraje elektronski naslov. Vnaprej najlepša hvala in prav lep pozdrav iz Slovenije!

Irena Košmerl (roj. Kirm)
Trdinova 19a
8000 Novo mesto
e-mail: irena.kosmerl@gmail.com

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

Od naveze k zavezi

V postnem času nas je apostol znova povabil v Gospodovem imenu: “Glejte, zdaj je čas milosti, zdaj je dan rešitve!” (2 Kor 6,2) Naroča nam, da naj ne prejemamo Božje milosti zaman (prim. 2 Kor 6,1) in tudi sami prosimo za to. Prikličimo si v spomin in v srca, da je čas milosti tukaj in sedaj, da ne bo “enkrat kasneje”, kot si marsikdo misli še dandanes za svoje življenje, za svojo versko prakso in rast, pa dejansko ne vemo (in ne doživimo vsi enako), kaj nas še čaka in kako bomo ta čas dočakali, če ga bomo. “Najvažnejši čas je današnji!” (Lev N. Tolstoj)

Postni čas ni samo v omejitvi pri hrani, v postu in zdržku, ki ju poznamo, in v odpovedih, ampak je veliko več: pomeni **čas za našo osebno vajo v vzdržljivosti,** saj moč za premagovanje ovir potrebuje vsak od nas, hkrati pa **čas za našo navezo z Bogom – od naveze k zavezi**, ki jo je sklenil z nami. Božja milost nas vedno znova spomni, da začenjamo z Bogom in da sodelujemo z njo. Božja milost je potrebna za naše zveličanje, potrebna je za naše medsebojno odpuščanje, ki je človeško večkrat zelo težko. Potrebna je, da se odpovemo sebi in vzamemo križ; da ne ostanemo pri sebi, ampak pomagamo Gospodu v njegovih najmanjših (prim. Mt 25,40).

PRED NAMI JE

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

KRIŽEV POT v postnem času molimo vsak četrtek ob 10.00 dopoldne in vsak petek ob 6.30 zvečer. Od prve nedelje v aprilu, ko premaknemo ure na sončni čas, bodo večerne sv. maše ob 6.00 zvečer, petkova molitvena ura pred Najsvetejšim in križev pot pa prav tako eno uro prej.

DRUŽINSKI KRIŽEV POT BO NA 5. POSTNO NEDELJO, 6.4., ob 9.00 dopoldne, ob 9.30 sv. maša.

V torek, 8.4., vabljeni **h generalnemu čiščenju** naše cerkve, dvorane, okolice in prostorov pred velikonočnimi prazniki – od 8.30 zjutraj dalje.

Na cvetno soboto, 12.4., bomo dopoldne izdelovali butarice oziroma šopke za cvetno nedeljo. Pridružite se nam, da nam bo lepše – otroci in odrasli!

BOGOSLUŽJA V VELIKEM TEDNU:

CVETNA NEDELJA: Ob 9.30 dopoldne slovesni blagoslov oljk, butaric in zelenja na dvorišču in SV. MAŠA v cerkvi z dramatiziranim pasijonom.

NA VELIKO SREDO, 16.4., bo v katedrali sv. Patrika v Parramatti **KRIZMENA SV. MAŠA** ob 7.30 zvečer.

VELIKI ČETRTEK, 17.4.: Sv. maša bo ob 6.00 zvečer. Zastopniki občestva prinesejo v darovanjski procesiji sveta olja. Po sv. maši prenesemo Jezusa v Najsvetejšem Zakramentu v »ječo« - v stransko kapelo Srca Jezusovega. Vabljeni, da ostanemo z Jezusom v molitvi za naše in potrebe sveta, za vse, ki so v bolezni, stiskah in težavah, da bi začutili smisel življenja in trpljenja - z Gospodom.

VELIKI PETEK, 18.4.: Dan Gospodovega trpljenja, smrti in pokopa in dan strogega posta. Preživimo ta dan v osebni zbranosti, da se še globlje zavemo, kako zelo nas je Jezus ljubil do konca. Za nas je spomin in opomin, da se ne obrnemo na pol poti, ampak vztrajamo do konca in dosežemo zmago – ne samo uspehe, ki jih imamo v življenju, ampak kakšno zmago nad samim seboj. - **Ob 3.00 popoldne bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju:** bogoslužje Božje besede, češčenje križa in sv. obhajilo. Po končanem bogoslužju molitev pri Božjem grobu.

VELIKA SOBOTA, 19.4.: Dopoldne in popoldne (razen med 12.00 in 2.00 popoldne) bomo častili Jezusa v Božjem grobu. – **Ob 6.00 zvečer blagoslov ognja na dvorišču in velikonočna vigilija v cerkvi.**

BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL: bodo v soboto ob 2.00 in 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji, v nedeljo pa po obeh sv. mašah.

VELIKA NOČ, 20.4.: Sv. maši bosta ob 8.00 zjutraj in ob 10.00 dopoldne. Ob 8.00 zjutraj bo vstajenjska procesija. Zjutraj poje mešani zbor, ob 10.00 pa zbor Južne zvezde.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 21.4.: Praznični sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. PIRHOVANJE bo po dopoldanski sv. maši v naši dvorani, kosilo pripravlja skupina A. Pravočasno se prijavimo in rezervirajmo mize.

PETEK, 25.4.: ANZAC DAY: Molitve in spominska slovesnost pri spomeniku Triglava na Klubu Triglav Mounties bodo ob 5.00 popoldne.

ŠMARNICE V MESECU MAJU bodo vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pri sv. mašah: ob četrtkih ob 10.30 dopoldne, ob petkih in sobotah ob 6.00 zvečer in ob nedeljah ob 9.30 dopoldne. Začnemo ravno v četrtek, 1.5., ko je redno srečanje molitvene skupine in bomo zapeli tudi litanije Matere Božje. Sv. maša je ob 10.30 dopoldne.

LETOS PRAZNUJE SVOJO 10-LETNICO ARHIVSKA ORGANIZACIJA HASA NSW. OBENEM MINEVA DESET LET OD VSTOPA SLOVENIJE V EVROPSKO UNIJO. Slovesno praznovanje obeh desetletnic bo v naši dvorani v Merrylandsu v soboto, 3.5., ob 2.00 popoldne s kulturnim programom in prigrizkom. LEPO VABLJENI! Seveda sporočite svojo udeležbo.

WOLLONGONG – FIGTREE – SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne in ob praznikih, kadar je oznanjeno.

V aprilu bosta sv. maši na cvetno nedeljo 13.4., in na veliko noč, 20.4.. obakrat ob 5.00 popoldne.

Na cvetno nedeljo bo blagoslov zelenja, na veliko noč pa obred vstajenja, sv. maša ter blagoslov vode in velikonočnih jedil.

Na veliki petek, 18.4., bodo obredi Gospodovega trpljenja ob 7.00 zvečer.

V mesecih maju, juniju, juliju in avgustu bodo sv. maše ob 4.00 popoldne. Prvič bo to na 4. velikonočno nedeljo, 11.5., ko praznujemo materinski dan.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni kdaj oznanjeno drugače.

Na veliko noč, 20.4., bo sv. maša ob 6.00 zvečer, po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil in družabno srečanje ob žegnu v dvorani pri cerkvi sv. Petra in Pavla.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maše so ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu in nato srečanje v župnijski dvorani. Prvič se bomo dobili **v nedeljo po veliki noči, 27.4.,** potem zadnjo nedeljo v avgustu, 31.8., in tretjič na praznik sv. Družine, 28.12. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj.

ZLATA OBALA IN PLANINKA

Velikonočni obisk patra Darka bo v nedeljo, 4. maja 2014. Sveta maša bo ob 10.30 dopoldne na društvu Planinka. To nedeljo je tudi praznovanje materinskega dneva.

Romanje v Marian Valley ob 5. obletnici kapelice Marije Pomagaj bo na Fatimski dan v septembru, 13.9. Zaradi redne procesije ta dan bomo program nekoliko prilagodili, molitve pri naši kapelici Marije Pomagaj in pete litanije pa ostanejo. - V nedeljo, 14.9., pa bo sv. maša na Klubu Lipa na Zlati Obali – Gold Coastu in naše tamkajšnje žegnanje ob 10.00 dopoldne. Bog daj, da bi postala to lepa **tradicija,** dokler bomo skupaj.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

O obisku patra in sv. maši boste obveščeni.

MED NAMI JE BILO…

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ODRASLE smo spet začeli v soboto, 15.2. Letos ga obiskujejo štiri tečajnice, v šestih letih pa se je zvrstilo že nekaj kandidatk in kandidatov. Kar štirje so doslej povabili svoje starše, ena tečajnica pa svojo sestro. Tečaj imamo vsako soboto od 2.00 do 3.30 popoldne v razredu pri zakristiji.

LEPO BI BILO, če bi spet oživeli Slomškovo šolo za otroke in dali še druge možnosti sodelovanja, saj nas je tudi pri družinskih sv. mašah četrto nedeljo v mesecu premalo. Kljub temu smo bili veseli **lepega števila otrok pri družinski sv. maši 23.2.2014; 12 jih je prineslo k blagoslovu tudi šolske torbe** ob začetku novega šolskega in katehetskega leta. Štiri kandidate imamo za pripravo na prvo sv. spoved in prvo sv. obhajilo. Birmo načrtujemo spet leta 2016, če bo dovolj kandidatov.

SEMINAR ZA BRALCE BERIL: V našem občestvu imamo lepo število bralcev beril in prošenj. Ker se

Sestra Marie Louise Walsh je vodila seminar za bralce beril.

v življenju vedno izpopolnjujemo, dopolnjujemo, smo toliko bolj povabljeni, da tudi živimo iz Božje besede, se skrbno pripravljamo, napovemo berilo, ki ga beremo, pazimo na pavze po napovedi in ob sklepu. Sestra Marie Louise Walsh, ki vodi liturgične tečaje v naši škofiji Parramatta, se je z veseljem odzvala našemu povabilu in pripravili smo **skupno srečanje v naši dvorani v soboto, 22**.3. Zbralo se nas je 8. Ker vsi ne moremo vedno enako priti na srečanja, se lahko dogovorimo še za kakšno srečanje - seminar v velikonočnem času ali kasneje.

Alfred Brežnik AM z ženo Jeni, Marjan Cesar ob obisku Karmen Šilec, voditeljice pevskega zbora CARMINA SLOVENICA, v Merrylandsu.

Danica Petrič, Janez Tomažič in p. Valerijan ob obisku Anice in Renata Smrdelj iz Melbourna v Merrylandsu, februarja 2014.

SV. KRST
THOMAS NOAH FISHER, sin Roberta in Diane, rojena Mikuletič, rojen 4.9.2013, Merrylands, NSW. Botra sta bila Marko Zurak in Adriana Raguž. Merrylands – Sv. Rafael, 8.3.2014.

NAŠI POKOJNI

ALOJZ ČERVEK je umrl 8.9.2013 v domu počitka v Caloundra, QLD. Rojen je bil 29.8.1937 v Dogošah pri Mariboru. Z bratom Silvom sta prišla v Avstralijo leta 1963. Delal je v Melbournu, Kangaroo Valley, Coober Pedy, nato 25 let v Canberri kot pleskar. Od leta 2003 je živel v Caloundri. Alojz zapušča ženo Štefko, sina Lojzeta, sina Boštjana z ženo Thereso, 3 vnuke in brata Silva z družino. Pogrebni obred je bil v Gregson and Weight Chapel v Caloundri, QLD. ***Hvala Zinki Černe za sporočilo.***

IVICA KUSTEC, rojena LUŠTRIK je umrla v soboto, 1.2.2014 zgodaj zjutraj v Nepean Hospital v Penrithu, po daljši bolezni. Rojena je bila 26.5.1944 v Medvodah. V Avstralijo je prišla leta 1971. Poročena je bila z Antonom Kustecem, ki je sedaj že pokojni. Otrok nista imela. Ivica zapušča v Avstraliji svakinjo Ido in njeno družino, v Sloveniji pa sestro Jožico in brate Vojka, Karla in Petra in njihove družine. Oba z možem sta bila dejavna člana našega farnega občestva pri Sv. Rafaelu in tudi Slovenskega društva Sydney. Ivica je rada pomagala, priskrbela kakšne dobrote – klobase, krvavice, rezance za našo kuhinjo in za skupna kosila ali srečanja v naši dvorani, rada je darovala za sv. maše in za cerkev in nas obveščala o bolnih in ostarelih, nas spomnila na to in ono, za kar smo ji vsi zelo hvaležni. Tudi sama je bila hvaležna, tako s srcem nam je vedno rekla: “Bog lončkaj!” Zanjo in za moža ni minila nedelja brez sv. maše pri Sv. Rafaelu in brez kosila na Društvu – tudi v zadnjih letih, ko je požrtvovalno skrbela za Jakoba Kornhauserja, ki je prav tako že pri Bogu. Nikoli ni šla v avstralsko cerkev. Ivica je dolgo nosila križ bolezni, toda molila in delala je do konca. K pogrebni sv. maši smo se zbrali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v ponedeljek, 10.2.2014, nato je bila pokojnica upepeljena v Pinegrovu.

SLAVKO GODEC je umrl na svečnico, 2.2.2014 zgodaj zjutraj v mariborski bolnišnici. Rojen je bil 7.6.1931 v Hotinji vasi v župniji Slivnica pri Mariboru. Izučil se je za ključavničarja, nato je še obiskoval večerne šole in delal v marketingu. V zakonu z ženo Miro sta se jima rodila hči Mira in sin Slavko, ki je žal že pokojni. Žena Mira je umrla leta 1999. Slavko je obiskal sošolca Cvetka Faleža in njegovo sestro Marijo in njuni družini ter sovaščane v Avstraliji, kamor so ga že dolgo vabili. S Cvetkovo sestro Marijo, ki je bila tudi vdova, sta se kasneje poročila 14.1.2001 pri našem Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Slavko se je v Canberri dejavno vključil v slovensko skupnost, bil je cerkveni pevec pri naših sv. mašah pri Sv. Petru in Pavlu in predsednik Kolpingove družine, ki je kot prva zaživela v Avstraliji. Oba z ženo Marijo sta večkrat prenočila sorojake in naše patre, kadar smo maševali v Canberri. Nekajkrat sta obiskala Slovenijo. Slavko je zadnja leta bolehal. Po veliki noči 2012 se je odpravil v Slovenijo, da bi tam opravil nekatere zdravniške preglede. Zdravje se mu je poslabšalo in se ni več vrnil v Avstralijo. Marija se je letos januarja odpravila v Slovenijo, kjer sta preživela še zadnje skupne dni. Slavko poleg žene Marije zapušča hčer Miro in njeno družino, 3 vnuke in 5 pravnukov ter dve polsestri z družinama. K sv. maši in pogrebu v Slivnici pri Mariboru, 5.2.2014, se je zbralo zelo veliko ljudi, kljub zelo slabemu vremenu zaradi snežne ujme. - Slavko, hvala za vse in prosite za nas pri Bogu!

CECILIJA PIRNAT, r. HABJAN je umrla v bolnišnici v Fairfieldu v ponedeljek, 10.2.2014 zvečer. Rojena je bila v Domžalah 15.11.1920. Leta 1945 je emigrirala v Avstrijo in od tam leta 1949 v Čile, kjer so živeli 35 let in vodili slaščičarno. Leta 1984 so se priselili v Avstralijo. Mož Franc je umrl julija 1993. Cecilija je redno prihajala k nedeljski sv. maši v soboto zvečer, dokler je mogla, bila je tudi naročena na slovenski katoliški tednik Družina. Zapušča otroke Franca, Boštjana, Zvonka, Martino, vnuke Stevena, Daniela, Kati in Roberta, v Sloveniji pa brata Lojzeta in njegovo družino. Sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v petek, 14.2.2014, nato smo jo pospremili na slovensko Božjo njivo v Rookwoodu, kjer počivata skupaj z možem Francem.

JOŽE ŽELEZNIK je umrl 24.2.2014 dopoldne v bolnišnici v Wollongongu. Rodil se je kot najstarejši od treh otrok v Ljubljani v Šiški 6.12.1944. Kot mlad fant srednješolec je leta 1960 emigriral in domači dolgo niso vedeli zanj. Iz Italije je kmalu pripotoval v Avstralijo in našel svoj novi dom in družbo slovenskih fantov v Baragovem domu v Kew v Melbournu. Izučil se je za pleskarja in se kasneje preselil v Wollongong. Jože je bil zelo družaben, velikodušen, priljubljen med nami, slovenskimi rojaki in med drugimi, redno je prihajal k našim sv. mašam v Figtree in tudi v Merrylands, bral berila in prošnje pri sv. mašah in pasijon v velikem tednu. Bil je član odbora Slovenskega kluba Planica Wollongong in referent za šport. Rad je postoril to in ono, še lani je prišel v Merrylands prepleskat naše obnovljene prostore. Svoje družine si ni ustvaril, bil pa je zelo povezan predvsem s Sirčevimi v Wollongongu, in kasneje s svojimi domačimi, s katerim so se našli po dolgem času in se potem spet redno obiskovali. Njegova sestra Meri in Angela Sirc sta velikodušno poskrbeli zanj v njegovi bolezni. Jože je bil navdušen športnik in šahist, rad se je udeleževal klubskih in športnih tekmovanj doma, na Slovenskem društvu Sydney, na Klubu Triglav, v Canberri, Alburyju in drugod. Redno je spremljal športna tekmovanja, še zimske olimpijske igre v Sočiju v zadnjih dneh zemeljskega življenja, dan po končanih olimpijskih igrah pa je odšel k Očetu. Prejel je tudi zakramente Cerkve. Jože zapušča sestro Meri Kunc, nečaka Aleša in njuni družini. Starša Franc in Marija in brat Stane so že pokojni. Sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju v petek, 28.2.2014, naša cerkev je bila veliko premajhna za množico ljudi. Prišli so tudi rojaki – predsednika in predstavniki SD Sydney in SD Canberra in drugi. Po pogrebnih molitvah je bil Jože upepeljen v krematoriju Lakeside – Kanahooka. – Jože je bil res možak, ki smo ga imeli vsi radi. Pogrešali ga bomo. Naj prosi za nas pri Bogu.

FRANC KRAŠNA je umrl 23.2.2014 v bolnišnici Tweed Heads, NSW. Doma je bil iz Vrhpolja pri Vipavi, kjer se je rodil 1.9.1932. V Avstralijo je prišel 26.6.1951. K pogrebnim molitvam so se zbrali v kapeli Memorial Garden, Melaleuca Chinderah, NSW. Po pogrebnem obredu je bil pokojnik upepeljen.

Hvala Antonu Potočniku za sporočilo.

PAUL MARKO ŠVIGELJ je umrl 18.3.2014 na domu v Riverwood-u NSW. Rojen je bil 17.6.1969 v Bankstownu staršema Lojzu in Marleni, r. Galaz. Šolal se je v Bankstownu in v Petershamu. Po poklicu je bil delavec in je delal v različnih podjetjih. Paul poleg obeh staršev zapušča strica Antona in Jožeta z družinama ter dva polbrata in dve polsestri z družinami. K pogrebnim molitvam smo se zbrali v sredo, 26.3.2014, v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu. Pokopan je na tamkajšnjem slovenskem pokopališču.

p. Darko in p. Valerijan

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Feliks Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

V St. Albansu.

V GEELONGU (Holy Family Church, Bell Park) je sedaj po novem letu sveta maša na drugo nedeljo v mesecu ob 12.15 popoldne ter nato kosilo v dvorani društva Ivan Cankar. V februarju smo na drugo nedeljo v mesecu **povsod nazdravili Abrahamu patra Davida** ter se spomnili svojih slovenskih korenin in dediščine ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne. Njegova beseda je naša beseda. Po kosilu je bila v Geelongu predstavitev knjige Jožeta Ramuta *POT V NEZNANO.* O tem dogodku pišemo posebej na strani 28.

11. februarja je bil praznik Lurške Matere Božje, svetovni DAN BOLNIKOV. Večkrat vas povabimo, dragi rojaki, da nam sporočite, da bomo lahko poskrbeli za bolne, jim prinesli sveto obhajilo ter jim podelili zakrament svetega maziljenja. Kadar je nujno in je bolnik v bolnišnici, povejte svojo željo svojim domačim ali bolniški sestri, ki bo poklicala duhovnika. Naša številka je 9853 7787. Na to številko dobite patra, če je dosegljiv doma ali na terenu. Če ne more odgovoriti zaradi nujnih zadržanosti, pustite sporočilo in svoje ime s telefonsko številko, da vas pokliče nazaj. Vse večje bolnišnice imajo tudi svojo pastoralno službo, kjer je na razpolago duhovnik ali pastoralni delavec. Laiški sodelavci večkrat prinašajo sveto obhajilo po bolnišnicah in domovih za starejše vsem, ki to želijo. Prav tako so po bolnišnicah tudi kapele, kjer se je mogoče ustaviti za molitev in razmišljanje. Hvala pa vsem, ki že sedaj tako lepo skrbite tudi za duhovno hrano bolnih. Vsak teden doživljam lepe, čeprav težke trenutke, ko obiskujem bolnike po bolnišnicah ali starejše po domovih in vse pogosteje na pogrebih. Toda če je bil človek spravljen z Bogom in ljudmi, je potem tudi pogreb velikonočen. Ob takih trenutkih se še posebej razodeva moč vere.

Potniki Toscane.

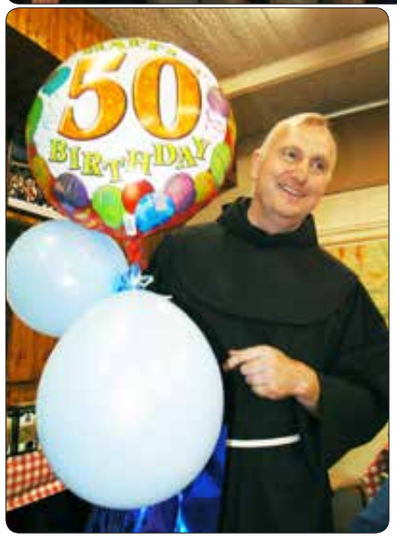

ZAHVALA patra DAVIDA: *BOG POVRNI! in BOG VAS USLIŠI! – sta bila običajno moja kratka odgovora na številna voščila, ki ste mi jih izrekli ob mojem »srečanju z Abrahamom«. Verjamem, da voščila niso bila samo lepe želje, ampak so izrazila to, za kar si bomo skupaj prizadevali, da bo vsem lepše in prijetnejše. Hvala še enkrat za vsa darila, voščila in pozornosti: vsakemu posebej, društvu sv. Eme in molitveni skupini – še posebej pa seveda patru Cirilu in Mariji, ki sta poskrbela, da je bilo praznovanje res PRAZNOVANJE…*

V nedeljo, 16. 2. 2014, je bilo v Kew družinsko kosilo in srečanje rojakov, ki so prišli v Melbourne pred 60. leti na ladji TOSCANA. Srečanje je lepo organiziral Lojze Jerič, ki je povabil nekdanje sopotnike, da so skupaj obudili spomine na potovanje in začetke v novi domovini. Ni jih več veliko, ki so še pri življenju ali zdravju. Toda srečanje je bilo lepo, napolnjeno z veselim praznovanjem ter tudi s spominom na Prešerna. Naš cerkveni zbor ter moški zbor Planika sta obogatila program. Lojze Jerič je deklamiral Prešernove pesmi, Peter Mandelj OAM JP pa je obudil spomine na potovanje. Društvo sv. Eme je ob vodstvu predsednice Olge Bogovič pripravilo, kot vedno, okusno kosilo.

V SLOMŠKOVI ŠOLI se je tisto nedeljo začel pouk. Hvala vsem, ki na različne načine podpirate Slomškovo šolo ter vzpodbujate mladi rod. Pouk je redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši od 11.15 do 13. ure (do enih popoldne). Pri sveti maši ob začetku novega šolskega leta je bil blagoslov učencev ter njihovih šolskih torb. Na obisku smo imeli tudi duhovnika iz Anglije, ki je z močjo Duha nagovoril tako mladi kot starejši rod.

POSTNI ČAS smo pričeli na pepelnično sredo, 5. marca 2014 s sveto mašo in spokornim obredom pepeljenja. Cerkev nam za ta čas predlaga **postno postavo: strogi post je na pepelnico in na veliki petek**, kar pomeni, da se vzdržimo mesnih jedi in da se

ta dan samo enkrat do sitega najemo (veže do začetka 60. leta starosti). **Zdržek od mesa in mesnih jedi je vsak petek**. Izven posta ga lahko nadomestimo z dobrim delom ali molitvijo, na petke v postu pa se posta držimo. Veže vse, ki so dopolnili 14. leto starosti.

V postnem času imamo **pobožnost križevega pota** ob petkih in nedeljah ob 10. uri dopoldne. Na zadnji seji Pastoralnega sveta, 17. februarja 2014, smo sklenili, da bomo imeli spokorno bogoslužje ob začetku maše na 4. postno nedeljo, 30. marca 2014.

Ob petkih se redno zbira k molitvi molitvena skupina. Vsakdo je povabljen, da se kdaj pridruži skupni molitvi. Ob 10. uri dopoldne je sveta maša, nato sledijo molitve do 11. ure. Po maši se nadaljuje družabno srečanje v kuhinji Baragovega doma, le da to v postu odpade.

Postni čas pa nas hoče **spodbuditi tudi k delom ljubezni do bližnjega. Caritas Australia** nas vabi k sodelovanju v postni akciji **»Project Compassion 2014: Have life and have it to the full«.** Darove za Project Compassion lahko sprejmemo v naši pisarni.

V kuhinji kluba Jadran.

Na 2. postno nedeljo, 16. marca, je bila prva obletnica izvolitve papeža Frančiška (izvoljen 13. marca 2013). Ob koncu sv. maše smo zapeli zahvalno pesem. V škofiji Murska Sobota pa so tisto nedeljo obhajali smrtni dan božjega služabnika **Danijela Halasa.**

SVETA MAŠA po prazniku sv. Jožefa za žive in pokojne člane Slovenskega društva **JADRAN** je bila v nedeljo, 23. marca, ob 12.30 popoldne. Tam je bil prvič p. David. Po maši je sledilo kosilo.

Na Slovenskem društvu **ST. ALBANS** pa so imeli tisto nedeljo po BBQ kosilu in **trgatev z mariborske trte** ***(fotografije na strani 51).***

POSTNO ROMANJE V TA PINU smo imeli v soboto, 29. marca 2014. Avtobus je odpeljal iz Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri smo se zbrali pred našo kapelico Svete Družine s podobo Marije pomagaj na pročelju. Za kapelico in okolico okrog nje izredno lepo skrbijo Franc in Rezika Fekonja, Jože in Angelca Veedetz ter domačin Jože Kranjc. Franc Fekonja, Jože Veedetz in Janez Zemljarič so pred kratkim namestili aluminijaste okvirje 'oken' v zvonikih in res je sedaj lepši izgled. Hvala jim za stalno skrb in ljubezen do naše podružnice!

Sledila je pobožnost križevega pota, ob 11.00 je bila sv. maša v cerkvi na vrhu griča. Okrog sto se nas je zbralo. Kosilo iz romarske torbe smo imeli v prelepem sončnem jesenskem dnevu v parku v Bacchus Marshu. Po kosilu pa še vožnja v Daylesford k izvirom termalne vode v Hepburn Mineral Springs Reserve in nato še k jezeru. Ob 6. uri zvečer smo se poživljeni s pesmijo vrnili v Kew.

Pri sveti maši v klubu Jadran, 23.03.2014.

Druga nedelja v mesecu aprilu, 13. aprila 2014, je CVETNA NEDELJA. V KEW bo sveta maša ob 10. uri dopoldne. Ali bo to na dvorišču pred lurško votlino ali v cerkvi, se bomo še odločili, saj se bo to nedeljo precej ljudi odpeljalo v Geelong, zato bo v **GEELONGU na cvetno nedeljo sv. maša ob 11.45 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Lovely Banks, 100 Asher Road**, (stari naslov je bil 310 Goldsworthy Road). **Po maši bo tam kosilo in dobrodelni letni piknik radia 3 ZZZ ob 25. obletnici delovanja radia.** Avtobus bo odpeljal izpred dvorane Slovenskega društva Planica ob 10. uri dopoldne. Prijave sprejema glavna in odgovorna urednica slovenskega programa na radiu 3 ZZZ Meta Lenarčič, telefon 9763 4245. Avtobus pa organizira tudi SD Jadran in minibus SD St. Albans.

V ST. ALBANSU bo na cvetno nedeljo spovedovanje od 4. do 5. ure popoldne ter ob 5. uri sv. maša.

PLETENJE BUTARIC in čiščenje bo v soboto, 12. aprila. Butarice, ki jih bodo spletli, bomo iz Kew prinesli tudi v Geelong in St. Albans.

LITURGIJA VELIKEGA TEDNA

TOREK v velikem tednu: Ob 11. uri dopoldne bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu krizmena maša.

VELIKI ČETRTEK, 17. aprila 2014: Ob 7. uri zvečer bo v Kew sveta maša Gospodove zadnje večerje. Potem sledijo molitve ob Jezusu v ječi.

VELIKI PETEK, 18. aprila: Ob 11. uri dopoldne križev pot, ob 3.00 popoldne opravilo velikega petka. Nabirka tega dne je namenjena pomoči kristjanom v Sveti Deželi. Hvala za velikodušnost do preizkušanih bratov in sester v veri, ki v Sveti deželi ohranjajo ne le stavbe, cerkve, šole in bolnišnice, ampak predvsem so žive priče Vstalega Gospoda.

VELIKA SOBOTA, 19. aprila: Ob 6. uri zvečer začetek velikonočne vigilije. Po vstajenjski procesiji bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 20. aprila 2014: Praznični sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne. Obakrat blagoslov velikonočnih jedil.

ALBURY-WODONGA: Sveta maša bo na belo nedeljo, 27. aprila, v cerkvi St. Augustine's v Wodongi, ob 6. uri zvečer. Na belo nedeljo, praznik Božjega usmiljenja, bo papež Frančišek v Vatikanu razglasil za svetnika dva papeža: papeža Janeza XXIII. in papeža Janeza Pavla II.

GEELONG: vsako drugo nedeljo v mesecu ob 12.15 popoldne in ST. ALBANS vsako drugo nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

MORWELL: Sveta maša bo prvo nedeljo v maju, 4. maja 2014, ob 6. uri zvečer s šmarnicami.

SPOVEDOVANJE pred prazniki: V KEW vsako nedeljo uro pred sveto mašo.

V ALTONI NORTH v petek, 11. aprila 2014, od 4.30 popoldne do 6. ure zvečer.

V GEELONGU na cvetno nedeljo, 13. aprila, po maši.

BARAGOVA KNJIŽNICA je odprta vsako nedeljo po maši.

NOVO POSLANSTVO DOMA MATERE ROMANE

Po mnogih pogovorih na ravni provincialnega vodstva avstralske in slovenske frančiškanske province ter strokovnih služb je bila v lanskem decembru podpisana najemna pogodba za obdobje sedmih let in nadaljnjo prednostno pravico za še sedem let s *Servants Community Housing Inc.* Ta organizacija je 1. marca 2014 prevzela Dom matere Romane v najem in ga pričela po v naprej dogovorjenih načrtih prenavljati. Dela potekajo izredno dobro in sporočili so nam, da bodo v Dom sprejeli prve stanovalce 30. aprila letos. Med njimi imajo že tudi dve slovenski osebi. V Domu matere Romane (ime ostaja isto!) bo našlo zavetje 24 stanovalcev. Tam živita že nova upravnika (mož in žena), ki bosta 24 ur na dan skrbela za Dom. Poleg njiju

Vedno so lepi spomini na prijetna srečanja.

pa bo še poklicni kuhar, ki bo vsak dan pripravil zajtrk in večerjo. Organizacija *Servants Community Housing Inc.* ima takšen dom že tudi v Kew na High Street ter dom in glavni sedež v Hawthornu. Izhaja iz krščanskega poslanstva v skrbi za pomoči potrebne. Sprejemajo pa ljudi z nizkimi dohodki v starosti od 25 do 65 let. Tako bo Dom še vedno služil v skrbi za pomoči potrebne in pomagal naši skupnosti, da bo lahko še naprej ohranjala svoje poslanstvo, kljub pešanju v močeh in številu.

ŠMARNICE – ta naša lepa pobožnost Mariji v čast bo v maju ob petkih, sobotah in nedeljah. Prvo nedeljo v maju, 4. maja 2014, ter zopet zadnjo v maju bomo zapeli litanije Matere Božje. **Učenci Slomškove šole pa pripravljajo lep program za MATERINSKI DAN, ki ga bomo v Kew praznovali 4. maja.**

V soboto, 24. maja 2014, je praznik Marije Pomagaj z Brezij, ki letos praznuje 200. obletnico.

Za slovesnost na **nedeljo Slovencev po svetu, 6. julija 2014, bo na Brezjah velik romarski shod Slovencev z vsega sveta. Maševal bo kardinal dr. Franc Rode. Naš umetnik Lojze Jerič pa že končuje nov mozaik Marije Pomagaj, ki ga bomo avstralski Slovenci podarili Brezjam.** Brezjanski gvardijan in rektor pater dr. Robert Bahčič OFM vabi rojake z vsega sveta na ta dan na Brezje. Če boste takrat v Sloveniji, se zagotovo srečamo pri Mariji Pomagaj na Brezjah!

Bog Vam povrni za vso Vašo dobroto:
Hvala vsem dobrotnikom in sodelavcem!
Vse blagoslove Vstalega Gospoda Vam želimo:
Bog živi! Aleluja, aleluja!
Vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

pater Ciril, pater David, Marija Anžič

SVETI KRST: ZACHARY AIDEN DENSA, rojen 04.10.2013, Heidelberg VIC. Mati Daniela Densa roj. Magaldi, oče Igor Densa. Botra sta Letizia Rizzi in Nicola (Nick) Rizzi. Sv. Ciril in Metod, Kew, 23.03.2014. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

O D Š L I S O :

TEREZIJA CAHARIJA roj. MLAKAR je umrla 03.02.2014 v Werribee Hospital. Rojena je bila leta 1936 v Straži na Dolenjskem.

IVANKA (JOHANNA) ŽAKELJ je mirno odšla 25.02.2014 v Grace McKellar v Geelongu. Pogreb je bil v družinskem krogu. Sožalje možu Rafaelu in družini.

MARGOT BARBA roj. ZOBEL je umrla 27.02.2014 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila leta 1946 v Avstriji. Pogrebno mašo smo darovali zanjo v naši cerkvi v Kew 6. marca, pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Darku ter njegovima sestrama Kristini Šango in Palmi Ašenberger ter Darkovemu bratu Slavku in družinam.

JULIJANA AMON roj. GRUDEN je umrla 13.03.2014 v Melbournu. Rojena je bila 29.09.1937 v vasi Dolnje Retje pri Ribnici. Pogrebni obred je opravil Fr. Sean O'Connell v kapeli Mulqueen Funeral Services v Coburgu na praznik sv. Jožefa, 19. marca. Sledila je kremacija v Fawkner Memorial Park. Njen mož **ANTON AMON** je umrl 08.12.2012 v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojen je bil 03.07.1938 v okolici Podsrede. Sožalje hčerki Ireni z možem Guyem, sinu Tonyju z ženo Mellisso in družinama.

Hvala Angelci Lečnik za sporočilo.

DRAGO HILA je umrl v Geelongu 22.03.2014 v domu Grace McKellar. Rojen je bil leta 1931 na Hrvaškem v Slavoniji. Poročen je bil s Slovenko Heleno in se je redno udeleževal slovenskih maš ter bil častni član SD Ivan Cankar. Pogrebno mašo je daroval hrvaški duhovnik Fr. Luka v cerkvi Holy Family v Bell Parku 27.3.2014. Pokopan je na pokopališču v West Geelongu. Sožalje ženi Heleni in družini ter bratom in sestram ter njihovim družinam.

IVANKA KLEVA roj. FILIPČIČ je umrla na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca 2014, v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbournu. Rojena je bila 24.06.1926 v Trstu kot najmlajša od štirih otrok. Po sedmih letih v Trstu se je družina preselila v vas Ritomače pri Slivju. V Avstralijo je prispela na ladji Castel Verde aprila leta 1954. Novembra 1954 se je poročila z Mariom Kleva. Ivanka je rada prihajala v našo cerkev, tudi k molitveni uri, rada je romala z nami. V bolezni sva jo obiskala oba s p. Davidom. Vedno je bila vesela sv. obhajila. Rožni venec za pokojno smo molili v naši cerkvi v Kew pred pogrebno mašo 2. aprila 2014. Vsak eno desetko sta lepo molila naprej vnuk Jake in vnukinja Yasmin. Pokopana je na pokopališču Preston General Cemetery v Bundoori v grobu z možem Mariom (umrl 11.03.1990).. Sožalje hčerki Janet Gugel z možem Johnom, hčerko Yasmin in sinom Jake-m.

IVAN KOSTEVC je umrl na svojem domu v Keilor Downs 26.03.2014. Rojen je bil 26.02.1941 v okolici Krškega. Pogrebno slovo je bilo v kapeli Tobin Brothers v St. Albansu 31.03.2014, pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Nadi in otrokom Marini, Vesni, Rayu, Robertu in Sonyi ter njihovim družinam.

IVAN DODIČ je umrl v Perthu WA, star okoli 90 let. Pogreb je bil 28.03.2014.

Hvala Jakobu Chuku za sporočilo.

SLAVKA KRUH je umrla 02.04.2014 v bolnišnici Timboon Hospital v kraju Timboon, 213 kilometrov jugozahodno od Melbourna (severno od mesta Port Campell na Great Ocean Road). Rojena je bila 6.4.1927 v Ljubljani, doma pa iz Škocjana pri Turjaku na Dolenjskem. Slavka je bila mnogim dobro poznana, saj je v 80-tih letih prejšnjega stoletja kuhala na počitniški koloniji v Mt. Elizi. Pogrebni obred je bil 9. aprila 2014 v Rosana Christian Church, MacLeod. Pokopana je bila naslednji dan na pokopališču Scotts Creek Cemetery v Timboonu. Sožalje možu Pavletu in sinu Andrew-ju.

RUDI STRAH je umrl v soboto, 5. aprila 2014, ob 2. uri zjutraj v bolnišnici Royal Melbourne Hospital. Nedeljo pred tem je bil še v vozičku v cerkvi pri maši in v dvorani, v petek je bil sprejet v bolnišnico, kjer je prejel še zakrament sv. maziljenja. Rojen je bil 2.4.1940 v Mariboru. Sožalje ženi Tilki, sinu Robertu in hčerki Sandri z družinama, sestri Zinki Kampuš, bratom Adolfu, Milanu in Mirku Strah z družinami v Melbournu ter ostalim sorodnikom v Sloveniji (v družini je bilo 9 bratov in sester). Več o njem v prihodnjih Mislih.

PISMO IZ MESTA QUEANBEYAN V NSW

Spoštovani p. Ciril!

Prilagam pismo Tončke Lesnik, matere pokojnega Fredericka Lesnika, in prosim, če bo le mogoče, ga objavite v naslednjih Mislih. Mati pokojnega je bila naročnica Misli, ko je bila mlajša. Prosila pa je mene, če bi njej lahko to storila. Njeno pismo, ki ga prilagam, sem prejela dolgo po Fredovi smrti, ker se je Tončka zmotila pri datumu. Prilagam tudi osmrtnico in točen datum. Fredi je bil po poklicu šloser. Bil je zelo priden in sposoben za dosti drugih del. Prosim, izberite iz mojega in njenega pisma, kakor Vam bo mogoče. Prilagam naročnino za Misli za eno leto, ostalo pa za Bernardov sklad. Najlepša hvala vsem, ki to delo tako lepo delate. Bog naj Vam povrne.

Marija (Marica) Korunek, Queanbeyan

PISMO MAME TONČKE LESNIK

FRIDERIH (FREDERICK »Fritz«) LESNIK je umrl 7.4.2012, na veliko soboto popoldne v bolnišnici v Queanbeyanu. Fric je bil rojen v Avstriji 28.6.1948. Ko je bil star 2 leti, smo se preselili v Avstralijo in tukaj je bil zelo dober sin. Zapušča ženo Marijo, hčerko Tanio in sina Jasona, tudi mamo in tri brate in dve sestri. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu 13. aprila 2012. Pokopan je na katoliškem pokopališču v Queanbeyanu.

HVALA, gospa Marica Korunek, za pismo in dar in hvala mami Tončki Lesnik. *Vidite, sem vse objavil, kakor ste Vi in gospa mama Tončka Lesnik napisali. Hvala za Vajin trud in mami Tončki naše sožalje.*

p. Ciril

Slovar Portos za slovenski jezik na iPhone-u in iPadu

Pozdravljeni,
radi bi vas obvestili, da smo v našem podjetju pred kratkim razvili aplikacijo **z obojesmernimi slovenskimi slovarji za 6 jezikov, za vse uporabnike Apple iPhone-a in iPad-a**.
V naslednjih mesecih načrtujemo dodajanje še kakšnega jezika in tudi verzijo za platformo tipa Android.
Slovarji so na voljo preko Apple store-a (https://itunes.apple.com/us/app/portos-dictionary/id588224780?ls=1&mt=8) v 7 različicah. App je lahko za vsak jezik posebej lahko pa vključuje vse jezike v eni sami aplikaciji.
Več o samem produktu lahko izveste tudi iz priponke, sicer bomo pa zelo veseli povratne informacije o produktu z vaše strani. Imamo tudi Facebook stran: http://facebook.com/PortosDictionary

V Avstraliji je gotovo veliko ljudi s slovenskimi koreninami, ki bi jih stvar brez dvoma zanimala.
Lep pozdrav,

dr. Timotej Kodek, direktor Bi-Tim, računalniški inženiring d.o.o.
Sajovčevo naselje 53, SI-Šenčur, Slovenija
t: +386 41 780997 / f: +386 4 2516071
http://www.prenosnislovar.com/iphone

KLUB TRIGLAV

vabi, da se nam pridružite na proslavi

DNEVA SLOVENSKE NEODVISNOSTI

skupno s podelitvijo

NSW in ACT, SLOVENSKIH PRIZNANJ

najboljšim prostovoljcem leta v nedeljo, 15. junija 2014

Pričetek ob 12.00 opoldne v prostorih

Kluba Triglav 80-84 Brisbane Rd St Johns Park

Za ples igra ansambel "The Masters"

Vstopnina: otroci (izpod 12 let) $10.- člani: $25- nečlani :$ 30
v vstopnino vključeno trodelno kosilo.
Rezervacije nujne : pokličite Martho Magajna: 9609 6057
ali recepcijo Kluba Triglav : 9426 1000

triglav mounties group
80-84 Brisbane Road,
St Johns Park NSW 2176
Tel. (02) 9426 1000
www.mountiesgroup.com.au

HASA

Historical Archives of Slovenian Australians NSW - AUSTRALIA INC

VABIMO VSE ROJAKE

NA PROSLAVO 10. OBLETNICE ARHIVA HASA NSW IN 10. OBLETNICE VSTOPA SLOVENIJE V EVROPSKO UNIJO

V SOBOTO, 3. MAJA 2014, OB 2. URI POPOLDNE

v dvorani Slovenskega misijona, 313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160

Posebno vabljeni rojaki - zlati jubilanti, ki ste prispeli v Avstralijo med leti 1960-64, da skupno obnovimo spomine skozi desetletja.

Kratek program s projekcijo - zgodovinskim prikazom in predstavitev digitalnega arhiva.
Dvorana bo odprta od 1.30 popoldne dalje.

ZA HRANO IN PIJAČO BO POSKRBLJENO. REZERVACIJE SO NUJNE - do petka, 25. aprila 2014.HVALA ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE!

PRIJAVE:
Slovenski misijon (Sonja Fisher) - 02 9637 7147 ali
Martha Magajna – 02 9609 6057

18. Tabor slovenskih otrok po svetu

Center šolskih in obšolskih dejavnosti Trilobit v bližini Jesenic

od 26. julija do 2. avgusta 2014

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES
SLOVENIAN WORLD CONGRESS

Dragi mladi rojaki!

Svetovni slovenski kongres (Slovenska konferenca SSK) letos osemnajstič organizira vsakoletni Tabor slovenskih otrok po svetu. Tokrat bo potekal od 26. julija do 2. avgusta 2014 v domu CŠOD, Domu Trilobit, v bližini Jesenic. Namenjen je druženju mladih slovenskih rojakov, ki živite izven Slovenije, starih od 10 do 15 let. Počitniško življenje je organizirano po skupinah, v katerih je do 6 otrok, ki prihajajo iz različnih držav, vsaka skupina pa ima svojega vodjo – animatorja. Na taboru boste v medsebojnem druženju spoznavali kulturno in naravno dediščino Slovenije ter vsako dopoldne utrjevali znanje slovenskega jezika. Pogovorni jezik na taboru je slovenski, organizatorji pa spodbujamo udeležence, da ga tudi v medsebojnih pogovorih kar čim bolj uporabljajo. Na taboru ste toplo dobrodošli tudi tisti, ki (še) ne govorite ali ne razumete slovensko.

Programske vsebine:

- šola slovenskega jezika in kulture (v skupinah glede na predznanje slovenščine)
- spoznavanje okolice in ogled Jesenic (vodeni ogled)
- ustvarjalne delavnice (likovna, delavnica plezanja, lokostrelstvo, odkrivanje fosilov)
- srečanja s sodobnimi rokodelci in domačo obrtjo danes
- pogovori o aktualnih temah med mladimi
- družabne in športne igre, trilobitlon, šotorjenje (1 noč, ni obvezno)

Prijave

Za vsa morebitna vprašanja ali informacije smo Vam na voljo vsak delovnik od 8.00 do 15.00 ure na telefonski številki 00386 1 24-28-552 ali preko našega e-naslova. Prijave zbiramo do 20. maja 2014 oz. do zapolnitve prostih mest na naslovu:
Svetovni slovenski kongres, Cankarjeva 1/IV, 1000 Ljubljana
e-pošta: luka.klopcic@slokongres.com.

Prispevek za taborjenje znaša 170 EUR in vključuje: polni penzion (zajtrk, kosilo, večerjo in malico), bivanje v počitniškem domu, animacijo, pohode, delavnice, prevoze z avtobusom, oglede in vstopnine. Pričakujemo, da bodo starši oz. predstavniki društev sami poskrbeli za prihod otrok na mesto tabora.

V veselem pričakovanju tvoje prijavnice te lepo pozdravljam!
Luka Klopčič, strokovni sodelavec
Slovenska konferenca SSK

Svetovni slovenski kongres • Cankarjeva 1/IV, Ljubljana • telefon: (01) 24 28 550 • www.slokongres.com

18. TABOR SLOVENSKIH OTROK PO SVETU
18. YOUTHCAMP OF SLOVENIAN CHILDREN FROM ABROAD
(CŠOD Trilobit, od 26. julija do 2. avgusta 2014)
PRIJAVNICA / APPLICATION FORM

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

IME IN PRIIMEK / NAME AND LAST NAME

DATUM IN KRAJ ROJSTVA / DATE AND PLACE OF BIRTH | DRŽAVLJANSTVO / CITIZENSHIP | SPOL / GENDER

ULICA, HIŠNA ŠTEVILKA / FULL HOME ADDRESS (STREET, NUMBER)

POŠTNA ŠTEVILKA, KRAJ / ZIP CODE, STATE | DRŽAVA / COUNTRY

ŠTEVILKA VELJAVNEGA POTNEGA LISTA OZ. OSEBNEGA DOKUMENTA / ID NUMBER OF VALID PASSPORT OR OTHER PERSONAL DOCUMENT

TELEFONSKA ŠTEVILKA, MOBILNI TELEFON (GSM) / PHONE & MOBILE PHONE (GSM)

E-POŠTA / E-MAIL

Spoštovani prijatelji domovine Slovenije!

Leto je naokoli in že nam misel uhaja proti poletju, ko se bomo zopet srečali. Pod okriljem Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu je v Ljubljani že zadnja tri poletja potekalo srečanje »Dobrodošli doma«. Dogodek, ki je bil in je še naprej namenjen ohranjanju slovenskega jezika, kulture, utrjevanju vezi in pripadnosti vseh rojakov Slovenije, se bo v nekoliko spremenjeni obliki nadaljeval tudi letos. Naj se tradicija nadaljuje, skupaj zmoremo več!

Srečanje DOBRODOŠLI DOMA 2014
se bo odvijalo 5. julija v Škofji Loki.

Že zdaj prisrčno vabljeni, da se srečanja udeležite in na njem tudi sodelujete.
Za vse potrebne informacije smo vam na razpolago na številki: 01/ 230 8019.
Dobrodošli!
Odnosi z javnostmi / Public relations
Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
Government's Office for Slovenians Abroad
Erjavčeva 15, SI-1000 Ljubljana
tel: +386 (0)1 230 80 18 fax: +386 (0)1 230 80 17
www.uszs.gov.si

ESSAY and LEGO COMPETITION - EXHIBITION

SLOVENIAN ASSOCIATION MELBOURNE

Whether you are 1st, 2nd or even 3rd generation Slovenian, you are encouraged to write an essay entitled

I AM A SLOVENIAN TOO

WHERE: Slovenian Association Melbourne, 82 Ingrams Rd., Research
WHEN: Sunday, 22nd June 2014

THEME: ***I AM A SLOVENIAN TOO***
Why do you feel you are a Slovenian too? Do you know some Slovenian language? Do you enjoy Slovenian music, books and pictures? Do you like Slovenia? Are you proud of Slovenians? Do you like Slovenian national costume? Etc. . . . Some pointers: your parents' language, how do you feel talking Slovenian, what do you like about Slovenia and its culture, do you feel you belong, pride, Slovenian films, food, national costumes, your participation in cultural events and more and so much more . . . How do you feel among Slovenians?

ENTRY FORM:
Name and Surname:_____
Age:_____ **Place of Birth:** _____
Address:_____

ENTRIES: Due 11th May, 2014 (to allow judges to read all the entries and for design and publishing of the e-Book). Please circle: I agree/do not agree to have my Essay and/or Lego photo published in the e-Book".
ESSAYS – you can decorate your page(s): 1. Essays and/or drawings - children to 7 years of age (3 prizes); 2. Young Slovenians from 8 to 12 years of age (3 prizes); 3. Young Slovenians from 13 to 17 years of age (3 prizes); 4. 18 Plus - Adult Slovenians (3 prizes).
LEGO COMPETITION - JUDGED FOR ORIGINALITY:
CATEGORIES: Children to 7 years of age (3 prizes); Young Slovenians from 8 to 12 years of age (3 prizes); Young Slovenians from 13 to 17 years of age (3 prizes); 18 Plus - Adult Slovenians (3 prizes)

Send the essays and entry forms to the address: **DRAGA GELT, PO Box 1053, Mountain Gate, VIC 3156 or via email (draga.gelt@monash.edu) or (dragagelt1@optusnet.com.au)**
More information: Draga Gelt on 03 9756 or 0438 025 402

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
http://canberra.veleposlanistvo.si/

Veleposlanik: dr. Milan Balažic
Konzularne zadeve: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit,
O' MALLEY ACT 2606

Peter Elberg FUNERALS
Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266
280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assist@peterelbergfunerals.com.au

cityhotel Ljubljana
SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"
restaurant &
summer terrace
convention centre
wi-fi & cyber café
disability friendly
pets welcome
free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE ♥ OF THE CITY
krajc hotels ltd
dalmatinova 15
si-1000 Ljubljana

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:
KONFIDENT Pty. Ltd.
STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards
391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.
STANKO KRNEL
zobni tehnik
specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives
816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155
Branch Manager – Leigh Fisher
For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000
WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:
Mozaik v cerkvi v Vrhpoljah pri Vipavi, delo p. Marka Ivana Rupnika.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:
Procesija v Kew na cvetno nedeljo 24. marca 2013.

NOTRANJA STRAN OVITKA - stran 2:
Blagoslov novega konzulata v Melbournu, 07.03.2014. Veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažic čestita Mariu Jakinu, predsedniku SD St. Albans ob prejemu slovenskega državljanstva. Tudi dekleta v narodnih nošah so lepšale dan.
Nazdravili smo Štefanu Ceku za 70. rojstni dan in Jeni Brežnik za 75, da ju Bog ohranja še mnogo let.
ZACHARY AIDEN DENSA je bil krščen v Kew, 23.03.2014.
Pater Lavrencij Anželj (levo) in pater Krizostom Komar (desno) sta obiskala patra Janeza Tretjaka v Radljah ob Dravi.
Alojz in redovna sestra Ema Sobočan na obisku pri njuni rodni sestri Anki in Lojzetu Dominko.
Občestvo pri sveti maši na Jadranu, 23. marca 2014.

Čim več mislim na stvarnika, tem bolj ljubim njegovo stvarstvo. To je pravo presenečenje: molitev ne odvrača od sveta, temveč vrača v obnovljeni, spremenjeni svet.
Tatjana Goričeva

SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9795 7687.

Misli Thoughts ~ **Božje in človeške** ~ *Misli Thoughts*

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica** (Production Editor) in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Fanika Knap, Jože Košorok, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2014** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florijan Auser | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

TRGATEV V SLOVENSKEM DRUŠTVU ST. ALBANS, 29.03.2014

Postno romanje,
Ta Pinu, 29. marca 2014.

14. slovenski festival, SDM Eltham, 5. aprila 2014.